

คุณยาย
IN MY HEART
Volume 6. โดย ตะวันธรรม

gore In My Heart!

VOLUME

ครบรอบ 100 ปี

คุณยายอาจารย์ มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง

โดย ตะวันธรรม

๖ ถ้อยธรรม

จากตะวัน

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์
ชนนิกุล เป็นบุคคลสำคัญผู้อยู่เบื้องหลัง
ความสำเร็จของวัดพระธรรมกาย ท่านเป็น
ประดุจมหาปุชนียาจารย์ของหลวงปู่ พระภิกษุ
สามเณร อุบาสก อุบาสิกา และหมู่คณะนักสร้าง
บารมีทุกคน ที่ได้เดินตามรอยท่านในการทุ่มเท
เสียสละสร้างชาติอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน
เพื่อบ่มไปสู่วิถีแห่งธรรม

หากมองจากภายนอกแล้ว คุณยายอาจดู
เป็นเพียงอุบาสิกาแม่ชีผู้มีชีวิตเรียบง่ายท่าน
หนึ่ง แต่แท้จริงแล้วเรื่องราวของท่านเป็นสิ่งที่
น่าศึกษาอย่างยิ่ง เรื่องราวของคุณยายที่หลวงปู่
ได้นำมาเล่านับตั้งแต่ท่านถือกำเนิดขึ้นจนกระทั่ง

ละสังขารนั้นเปรียบได้กับผิวหนังกำพวด ซึ่งเป็นส่วนที่อยู่ชั้นนอกสุดของร่างกายเท่านั้น ยังไม่สามารถอธิบายถึงความเป็นตัวตนอันแท้จริงของท่านที่เปรียบได้กับเยื่อข้างในกระดูก ผู้ที่จะทราบถึงความเป็นคุณยายอย่างแท้จริงมีเพียงพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ผู้เป็นครูบาอาจารย์ของท่านเท่านั้น ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงปู่ได้ยกย่องชื่นชมคุณยายในท่ามกลางศิษยานุศิษย์ผู้ประพาสธรรมด้วยกันว่าคุณยายเป็น “หนึ่งไม่มีสอง”

หากเรายังเข้าไม่ถึงวิชาธรรมกาย เราก็ยังไม่มีโอกาสที่จะได้รู้จักคุณยายอย่างสมบูรณ์ แต่การที่เราได้รับรู้รับทราบเรื่องราวในชีวิตของท่านจากคำบอกเล่านั้นก็เป็นการรู้จักในระดับหนึ่งที่เราจะทำความเข้าใจได้ ซึ่งจะทำให้เราเกิด

กำลังใจในการทำความดีและสร้างบุญบารมีตาม
อย่างท่าน ส่วนการรู้จักในสิ่งที่เป็นตัวตนอัน
แท้จริงของคุณยายนั้น เปรียบเสมือนการนับ
เม็ดฝนทั้งหมดที่ตกลงมาในจักรวาล ซึ่งเป็น
เรื่องที่คนธรรมดาสามัญทำได้ยาก การนับ
พระคุณของท่านจึงเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งเกินธรรมดา

ชีวิตของคุณยายนั้นเป็นชีวิตที่งดงามมาก
ทั้งเบื้องต้น ท่ามกลาง เบื้องปลาย ตลอดชีวิต
ของท่านมีแต่การสั่งสมบุญ ทั้งบุญจากการทำ
ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา และบุญกิริยาอื่น ๆ
ทั้งหมด ท่านได้ทำอย่างครบถ้วน ยากที่จะหา
ใครทำได้เสมอเหมือนท่าน โดยเฉพาะการศึกษา
วิชาธรรมกายจนกระทั่งแตกฉานและเชี่ยวชาญ
หรือแม้แต่การสร้างวัดพระธรรมกายเพื่อให้เป็น
ศูนย์กลางการประพฤติปฏิบัติธรรมของชาวโลก

หลวงพ่อบอกว่า หนังสือชุด “คุณยาย In My Heart” นี้จะเป็นประโยชน์ต่อลูกหลานและศิษยานุศิษย์ทุกท่านของคุณยาย ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เคยพบและสัมผัสกับคุณยายในสมัยที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ หรือเป็นผู้ที่มาใหม่ในภายหลัง เพราะคุณยายท่านเป็นผู้ที่มีดวงใจใสบริสุทธิ์และสว่างไสวดูดวงตะวันเที่ยงที่เรียงอยู่เต็มท้องฟ้า บุคคลใดก็ตามที่ตรึกระลึกนึกถึงท่าน แล้วน้อมนำข้อวัตรปฏิบัติของท่านมาเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิต ก็เท่ากับว่ามีคุณยายอยู่ในหัวใจ ยามใดก็ตามที่เรามีคุณยายอยู่ในหัวใจแล้ว ยามนั้นความสว่างไสว ความสะอาดบริสุทธิ์ ความดีงาม และความเป็นสิริมงคลทั้งปวงก็จะเกิดขึ้นในกาย วาจา และใจของเราอย่างน่าอัศจรรย์

ตะวันธรรม

คำนำ

PREFACE.

เนื่องในโอกาสครบรอบ 100 ปี ของคุณยาย
อาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ผู้ให้กำเนิด
วัดพระธรรมกาย ในวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2552
คณะศิษยานุศิษย์ของคุณยายอาจารย์ทั่วโลกได้
พร้อมใจกันกราบขออนุญาตพระเดชพระคุณ
พระราชภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อธัมมชโย) นำบันทึก
ความทรงจำของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ จากทั้ง
ที่ได้พบเห็นด้วยตนเอง และได้ยินได้ฟังคำบอกเล่า
เรื่องราวต่างๆ จากคุณยายโดยตรง มารวบรวมและ
จัดพิมพ์เป็นหนังสือชุด “คุณยาย In My Heart” เพื่อ
เป็นการแสดงความกตัญญูบูชาธรรมแด่คุณยาย
อาจารย์ในโอกาสอันเป็นมงคลนี้

หนังสือชุด “คุณยาย In My Heart” ประกอบ
ด้วยหนังสือ 6 เล่ม ที่ร้อยเรียงเรื่องราวของ
คุณยายอาจารย์นับตั้งแต่วัยเยาว์จนกระทั่งละสังขาร
ตามลำดับดังนี้

เล่มที่ 1: จากทุ่งนาถึงแดนธรรม

เล่มที่ 2: สู้วัดปากน้ำและโรงงานทำวิชา

เล่มที่ 3: หนึ่งในสี่แห่งกองทัพธรรม

เล่มที่ 4: คุณยายกับหลวงปู่

เล่มที่ 5: ชัยชนะของคุณยาย

เล่มที่ 6: ต้นแบบนักสร้างบารมี

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือชุดนี้จะ
เป็นประโยชน์แก่ทุกท่าน และขออนุโมทนาบุญที่ได้
ให้การสนับสนุนหนังสือชุดนี้

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้จัดทำ

มูลนิธิธรรมวันธรรม

gone In My Heart!

1 ไม่มีคุณยายก็ไม่มีหลวงพ่อ

24 ... ต้นบุญต้นแบบ

34 ... ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย

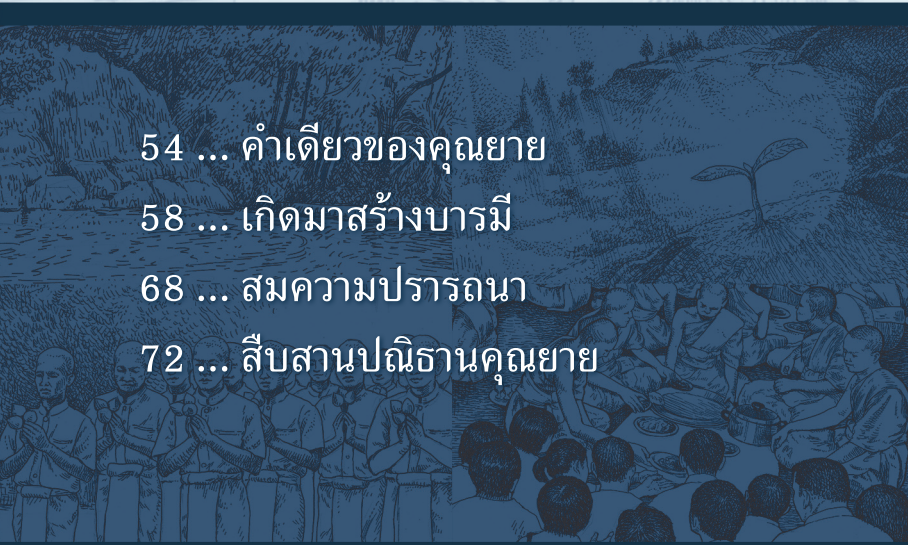
44 ... คุณยายหมายเลขหนึ่ง

gone In My Heart!

2

ยอดนักสร้างบารมี

54 ... คำเดี่ยวของคุณยาย

58 ... เกิดมาสร้างบารมี

68 ... สมความปรารถนา

72 ... สืบสานปณิธานคุณยาย

gone In My Heart!

3

คุณยายผู้งามสง่า

84 ... เทพธิดาแห่งความสะอาด

90 ... ในใจมีแต่องค์พระ

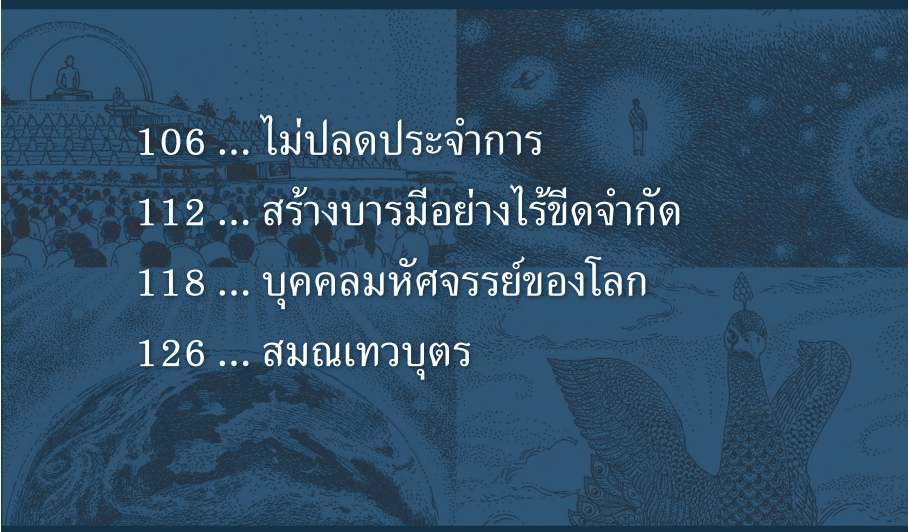
96 ... เกินกว่าจะพรรณนา

gone In My Heart!

4

จุดหมายคือที่สุดแห่งธรรม

106 ... ไม่ปลดประจำการ

112 ... สร้างบารมีอย่างไรขีดจำกัด

118 ... บุคคลมหัศจรรย์ของโลก

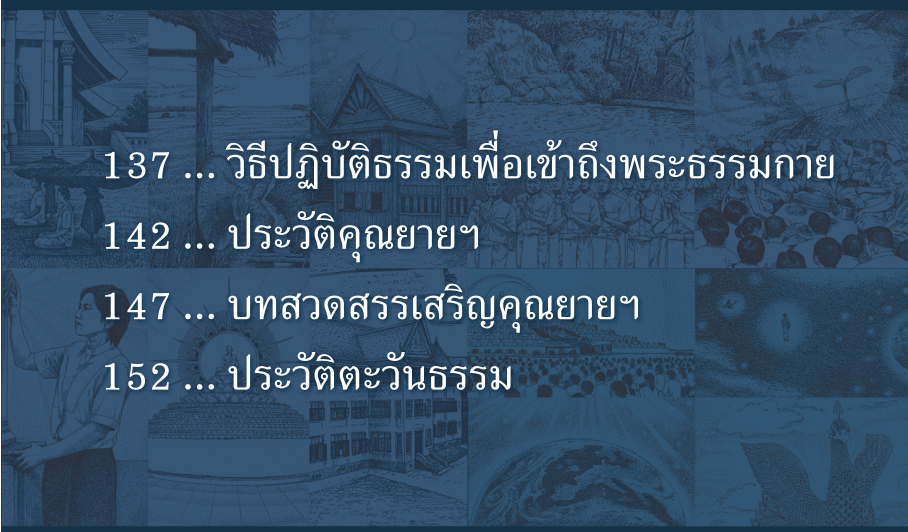
126 ... สมณเทวบุตร

gone In My Heart!

๖

ท่งท่าย

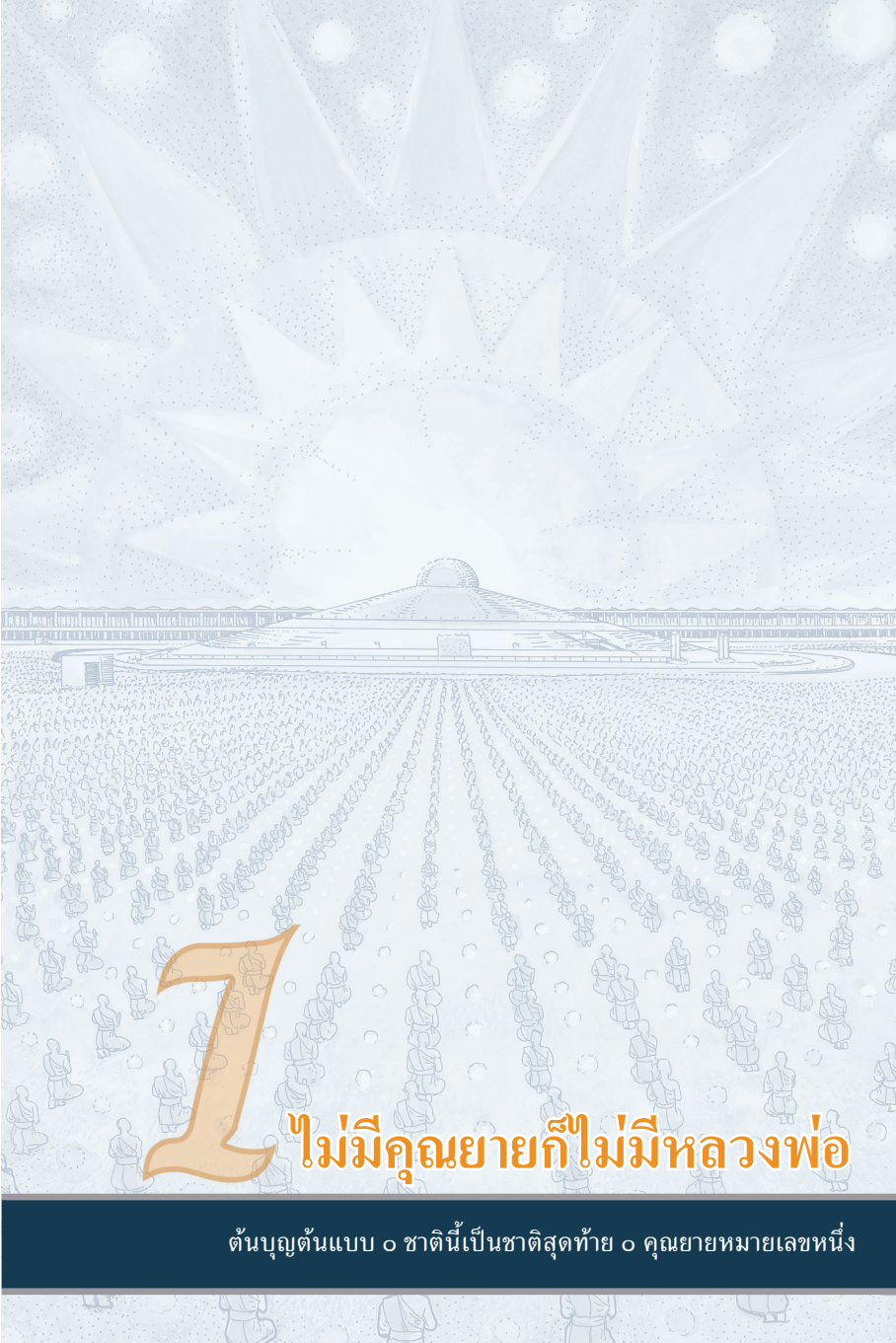
137 ... วิธีปฏิบัติธรรมเพื่อเข้าถึงพระธรรมกาย

142 ... ประวัติคุณยายฯ

147 ... บทสวดสรรเสริญคุณยายฯ

152 ... ประวัติตะวันตกธรรม

gone In My Heart!

1

ไม่มีคุณยายก็ไม่มีหลวงพ่อ

ต้นบุญต้นแบบ ๐ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย ๐ คุณยายหมายเลขหนึ่ง

...ไม่มีคุณยายก็ไม่มีหลวงพ่อ...

ถ้าหากไม่มีคุณยาย

หรือไม่ได้พบกับคุณยาย

ดูเหมือนว่าชีวิตของหลวงพ่อ

รวมถึงศิษยานุศิษย์อีกเป็นจำนวนมาก

คงต้องลอยเคว้งคว้าง

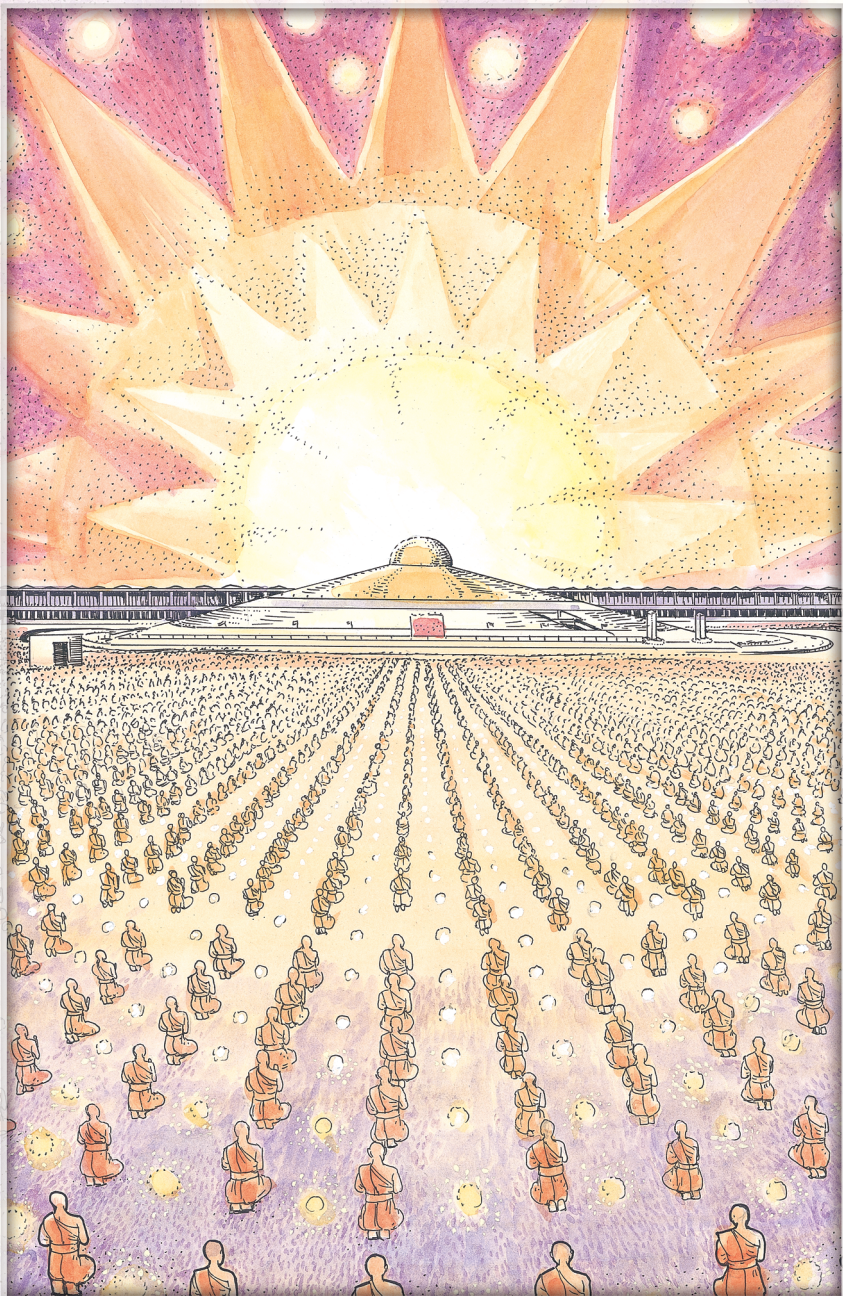
อยู่ในห้วงทะเลแห่งความทุกข์ระทม

เหมือนคนหลงทางในป่ารกที่หาทางออกไม่พบ

คุณยายเป็นเสมือนผู้จุดประทีปในที่มืด

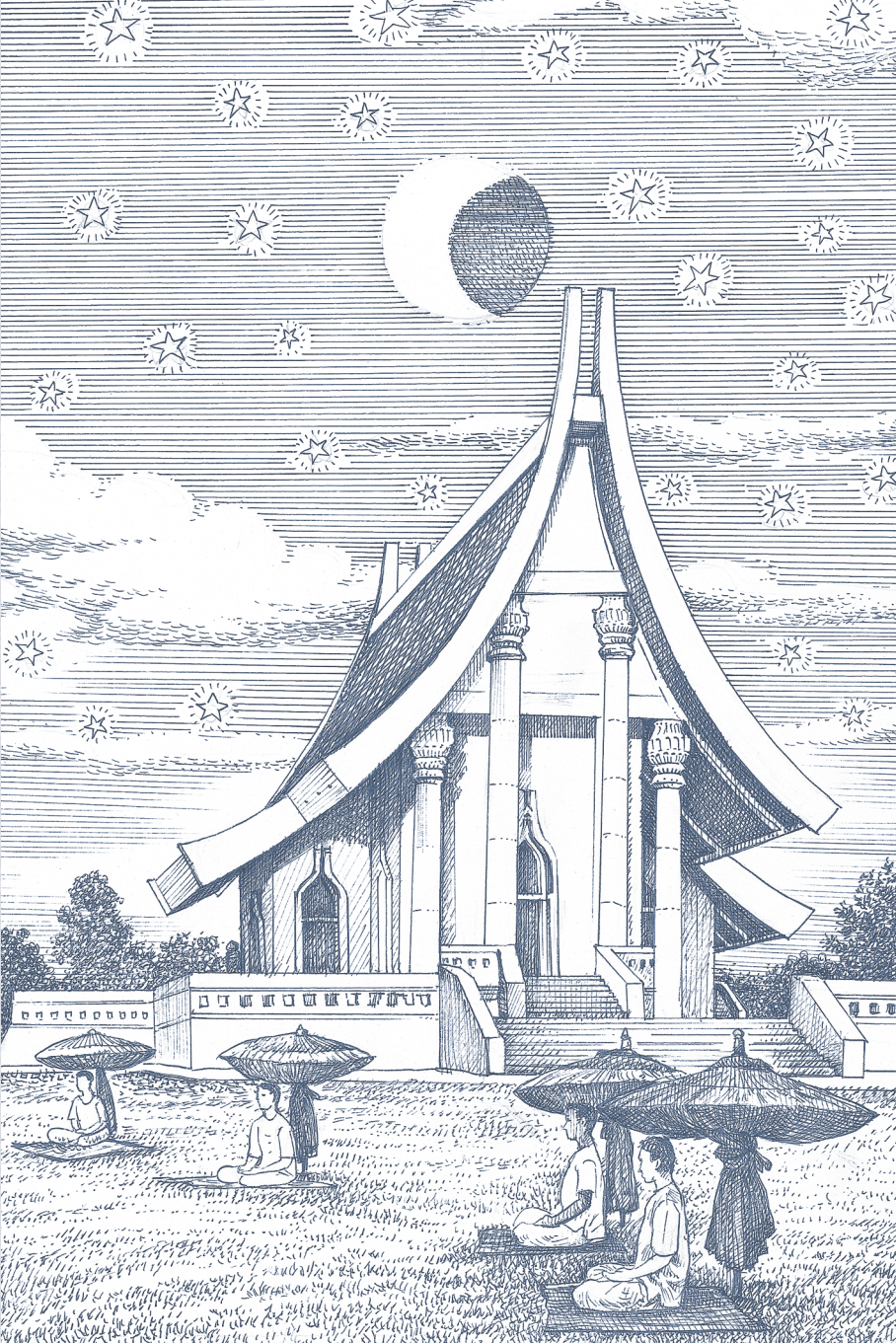
และบอกทางแก่คนหลงทาง

ทำให้เราได้พบแสงสว่างในชีวิต

ต้นบุญต้นแบบ

ถ้าหากไม่มีคุณยายหรือไม่ได้พบกับคุณยาย ดูเหมือนว่าชีวิตของหลวงพ่อรวมถึงศิษยานุศิษย์อีกเป็นจำนวนมากคงต้องลอยเคว้งคว้างอยู่ในห้วงทะเลแห่งความทุกข์ระทม เหมือนคนหลงทางในป่ารกที่หาทางออกไม่พบ คุณยายเป็นเสมือนผู้จุดประทีปในที่มืดและบอกทางแก่คนหลงทาง ทำให้เราได้พบแสงสว่างในชีวิต ท่านเป็นยอดกัลยาณมิตรที่คอยประคับประคองหลวงพ่อกับหมู่คณะวัดพระธรรมกายมาตั้งแต่ต้น

ยามใดที่หลวงพ่อรลึงถึงท่าน ก็จะต้องตระหนักว่าถ้าไม่มีท่านแล้ว ก็จะไม่มีความหมายในเส้นทางของการสร้างบารมีในวันนี้อย่างแน่นอนและคงหาผู้ที่ทำลายความสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเป้าหมายของชีวิต ชีวิตหลังความตาย เรื่องนรก เรื่องสวรรค์ และเรื่องกฎแห่งกรรมไม่ได้อย่างแน่นอน เพราะยังไม่เคยมีใครให้ความกระจ่างได้มากเท่ากับคุณยายเลย ทั้ง ๆ ที่ท่านไม่รู้หนังสือ อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ แต่น่ามหัศจรรย์เพราะผู้ที่มีการศึกษาสูงทุกชนชั้นยังต้องไปกราบขอเรียนธรรมะกับท่าน หรือขอคำปรึกษาจากท่าน โดยถามในสิ่งที่คนอื่นให้คำตอบไม่ได้

เรื่องไปนรกไปสวรรค์นั้น สำหรับคุณยายแล้วเป็นเหมือนกับการเดินออกจากห้องนอนไปเข้าห้องน้ำเท่านั้นเอง นอกจากนี้ในเวลาที่ถูกศิษย์ต้องประสบกับโรคร้ายร้ายแรงที่แพทย์ล้วนส่ายหน้า คุณยายจะบอกคนไข้ให้นั่งหลับตาทำสมาธิ แล้ว

ท่านจะช่วยรักษา ซึ่งในสมัยนั้นไม่มีใครทราบว่าการนั่งสมาธิสามารถช่วยรักษาโรคได้ แต่ในปัจจุบันนี้ผลการวิจัยของนักวิทยาศาสตร์ได้ยืนยันชัดเจนแล้วว่า การนั่งสมาธิสามารถช่วยรักษาโรคได้จริง ถึงขนาดที่นิตยสารชื่อดังฉบับหนึ่งของสหรัฐอเมริกายังต้องนำผลการวิจัยเรื่องนี้มานำเสนอ

คุณยายเคยพูดว่า ชาตินี้ยายไม่รู้หนังสือชาติต่อไปยายจะบวชตั้งแต่ยังเยาว์ และได้ปฏิบัติธรรมะยายจะแทงตลอดหมดแล้วก็รู้ทุกภาษา หลวงพ่อบอกว่า ขนาดยายไม่รู้หนังสืออย่างนี้ ยายยังพูดอะไรได้ตั้งเยอะแยะ ตอบคำถามของพระเดชพระคุณหลวงปู่ได้ถูกหมด แต่คุณยายบอกว่ามันไม่เหมือนกัน ถ้ารู้หนังสือด้วยก็จะดี แต่เรียนหนังสือก็ยังคงต้องเสียเวลาสำหรับยายแล้วชาติต่อไปไม่ต้องเสียเวลาเรียน ยายจะอ่านได้เลย

จากผู้ไม่รู้หนังสือที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้
คุณยายได้กลายมาเป็นครูบาอาจารย์ของคนทั้งโลก
นับว่าไม่ใช่เรื่องธรรมดา เป็นเรื่องที่น่าศึกษาเรียน
รู้มาก แต่ในตอนนี้ท่านละสังขารไปแล้ว จึงเหลือเพียง
ประวัติศาสตร์แห่งชีวิตอันงดงามของท่าน และ
อนุสรณ์สถานที่ท่านสร้างวัดพระธรรมกาย สร้าง
พุทธบุตร และสร้างแบบแผนอันดีงามอีกมากมายไว้
เป็นตัวแทนท่าน

ในความรู้สึกของหลวงพ่อ คุณยายเป็นผู้ให้
ทุกสิ่งทุกอย่าง นับจากวันที่ได้พบท่านแล้วหลวงพ่อ
ก็ได้เข้ามาสู่เส้นทางการสร้างบารมี จนกระทั่งท่าน
สร้างวัดให้อยู่และวางระบบระเบียบวัฒนธรรมชาวพุทธ
ที่เข้มแข็งแต่เรียบง่ายเอาไว้ให้ด้วย ทุกอย่างต้อง

...ต้นบุญต้นแบบ...

เหมาะสม เป็นสัปปายะ สะดวกสบาย เหมาะแก่ผู้
มีบุญที่จะมาศึกษาธรรมะ ปฏิบัติธรรม และสร้างบุญ
สร้างบารมี ท่านเป็นประธานในการสร้างทุกอย่าง
เรื่อยมา ทั้งศาสนบุคคล ศาสนวัตถุ และศาสนสถาน

ในด้านของการวางระเบียบแบบแผนเพื่อให้
วัดพระธรรมกายเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของโลก
คุณยายทำให้พวกเราหาจุดที่จะทำงานร่วมกันได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ โดยสมานข้อแตกต่างทางความคิด
คำพูด และการกระทำ ท่านสอนให้พวกเรามีความ
สมัครสมานสามัคคี หมู่คณะของเราจึงกลมเกลียว
เป็นหนึ่งเดียว ท่านเน้นความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ความสะอาด แม้แต่เรื่องการขัดห้องน้ำ ซึ่งคุณยาย
เรียกว่า “ขัดวิมาน” ท่านก็ลงมือทำให้ดูด้วยตนเอง

...ต้นบุญต้นแบบ...

คุณยายมักสอนศิษยานุศิษย์ที่เข้าวัดมาศึกษาเล่าเรียนธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและฝึกฝนตนเองให้เห็นอานิสงส์ของการสร้างความดีต่างๆ ว่า บุญสถานนี้เป็นที่ตักดวงบุญ ใครจะตักดวงบุญแค่ไหนก็ได้ตามต้องการ เมื่อเห็นใบไม้ตกอยู่บนถนนก็ให้เก็บเอาไปใส่ในถุงขยะ เห็นหยากเยื่อหยากไย่ ก็ช่วยกันปัดกวาด แล้วก็ยิ้มแย้มแจ่มใสช่วยกันต้อนรับผู้มาเยือน ท่านทำให้ดูเป็นตัวอย่างและสั่งสอนอบรมลูกหลานอย่างนี้เรื่อยมาจนกระทั่งสังขารเจ็บไข้ได้ป่วยถึงหลายครั้ง ท่านเคยบอกกับหลวงพ่อกว่า ถ้าเป็นคนอื่นก็คงกลายเป็นขี้เถ้าไปแล้ว แม้ว่าท่านใช้ชีวิตเป็นเดิมพันในการสร้างบารมีถึงขนาดนี้แล้ว ท่านยังสรุปว่าท่านเพิ่งทำบุญไปได้นิดเดียว

...ต้นบุญต้นแบบ...

คุณยายเคยบอกว่า “เรื่องบุญนะ ใครจะยอมแพ้กียอมไปเถอะ แต่ยายไม่ยอมแพ้ เพราะกว่าจะได้เกิดมาเป็นคนนั้นยาก เกิดมาแล้วก็ต้องสร้างบุญให้สุดชีวิต เอาบุญทั้งบุญหยาบ บุญละเอียด เพราะบุญเป็นที่พึ่งได้ บุญช่วยเราได้ อย่าทิ้งบุญ เราต้องยึดเอาบุญของเราเป็นที่พึ่ง อย่างนี้เรียกว่าหาบุญได้ใช้บุญเป็น” นี่คือการสอนของคุณยายผู้เป็นครูบาอาจารย์ของเรา ท่านรักและห่วงใยศิษยานุศิษย์ของท่านทุกคน แล้วก็รักในการสร้างบุญอย่างชนิดที่ยากจะหาใครในโลกมาเทียบท่านได้

...ต้นบุญต้นแบบ...

คุณยายเป็นทั้งต้นบุญและต้นแบบให้กับพวกเราและชาวโลกได้เจริญรอยตาม ถ้าเราก้าวเดินตามท่าน ชีวิตของเราจะไม่มีวันผิดพลาด โดยมากแล้วบุคคลทำผิดพลาดในชีวิตเพราะขาดกัลยาณมิตร ถือว่าเป็นชีวิตที่อาภัพอัปโชค แต่ศิษยานุศิษย์ของคุณยายเป็นผู้มีบุญลาภอย่างยิ่งเพราะได้เกิดมาพบคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและยังมีมหาปูชนียาจารย์ผู้ประเสริฐเป็นต้นแบบในการนำคำสอนนั้นมาใช้ในการดำเนินชีวิตอีกด้วย

ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย

คุณยายเป็นผู้ที่รักการฝึกฝนตนเองอย่างยิ่ง ท่านมักตรวจตราดูอยู่เสมอว่าตัวของท่านเองยังมีข้อบกพร่องใดหลงเหลืออยู่บ้าง เมื่อพบแล้วท่านจะแก้ไขทันที คุณยายทราบดีว่าท่านต้องพบเจอปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการสร้างบารมีไปสู่ที่สุดแห่งธรรม แต่ท่านกล่าวย้ำเสมอว่า “เราต้องอดทนแล้วมุ่งหน้าทำความดีต่อไป อย่างอมืองอเท้าหรือปล่อยให้เป็นไปตามยถากรรม” ท่านไม่เคยหวาดหวั่นหรือวิตกกังวลกับสิ่งเหล่านั้นเลย ท่านเพียรสร้างความดี

...ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย...

เรื่อยมาจนกระทั่งมันใจที่จะบอกกับหลวงพ่อกับและทุกคนว่า “ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย” ทั้งนี้ไม่ได้หมายถึงภพชาติสุดท้ายที่ท่านจะเกิด แต่หมายถึงชาติสุดท้ายที่พญามารจะสามารถสับโขลกท่านด้วยข้อบกพร่องต่างๆ ได้ ข้อบกพร่องเหล่านี้ล้วนเกิดจากอดีตชาติที่ผ่านมาทั้งสิ้น แม้คุณยายได้สั่งสมบุญบารมีมามากแต่ในบางครั้งท่านก็เผลอ เนื่องจากกิเลสยังไม่หมดพญามารจึงได้โอกาสสอดฝักวิบากกรรมเข้ามาบังคับท่าน

เนื่องจากมารนั้นไม่ใช่หมู และมารก็ไม่ใช่แมว เรายังไม่ชนะเขา และเขาก็ยังไม่ชนะเรา ยังเป็นคู่ปรับที่ต้องต่อสู้กันอยู่ โดยมีใจของเราเป็นสมรภูมิ ช่วงใดที่พญามารเข้ามาบังคับก็จะทำให้เราคิดชั่ว

...ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย...

พูดชั่ว ทำชั่ว แล้วพญามารก็ตั้งโปรแกรมของชีวิตให้มีวิบากเป็นผล ถ้าฝ่ายพระหรือฝ่ายกุศลเข้าสอดละเอียด ยึดปกครองกลางกายได้ ทำให้คิดดี พูดดี ทำดี ก็จะได้เกิดผลกรรมที่ดีตามมา

ในชาตินี้ พญามารได้บังคับให้คุณยายมีวิบากกรรมบางประการ ยกตัวอย่างเช่นกรรมที่ทำให้ท่านเกิดเป็นผู้หญิง ซึ่งเป็นกรรมที่ทำให้ทุก ๆ คนเรียกท่านว่า “คุณยาย” ท่านบอกว่าคำนี้ใช้เรียกท่านได้เป็นชาติสุดท้ายแล้ว ท่านลั่นวาจาเอาไว้ว่าภพชาติต่อ ๆ ไปท่านจะไม่เกิดเป็นผู้หญิงอีก ท่านจะเกิดเป็นผู้ชายเท่านั้นและจะได้บวชเป็นพระภิกษุตลอดต่อเนื่องไปทุกภพทุกชาติ

...ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย...

หลวงพ่อกเคยถามคุณยายว่าท่านรู้ได้อย่างไร
ท่านตอบว่าท่านเห็นด้วยญาณทัศนะว่ากระแสนกรรม
ชนิดนี้ได้รับการชดใช้มาหลายชาติแล้วและได้หมดลง
ในชาตินี้ ท่านไม่มีความรู้สึกว่ายากเป็นผู้หญิง หรือ
เฉยๆ ต่อการเป็นผู้หญิงหลงเหลืออยู่เลย ท่านมีความ
รู้สึกที่ไม่อยากจะเป็นผู้หญิงอีกแล้ว แต่สำหรับ
บางคนที่ยังไม่หมดกรรมจะยังคงอยากเป็นผู้หญิงอยู่
อีก หรือรู้สึกว่าเป็นก็ได้ ไม่เป็นก็ได้ คุณยายบอกว่า
ความรู้สึกไม่อยากเป็นหญิงจะเกิดขึ้นเมื่อถึงคราวใกล้
หมดกรรม กรรมชนิดนี้ของคุณยายได้หมดลงแล้ว
ชาติต่อไปท่านจะรุดหน้าในการสร้างบุญบารมีเพียง
อย่างเดียว หลวงพ่อสังเกตเห็นว่าแม้ชาตินี้ท่านต้อง
เกิดเป็นหญิงและประสบกับความยากลำบากในการ
สร้างบารมีเพียงใด ท่านก็ไม่เป็นทุกข์เลย มีเพียงแต่
หยุดกับนิ่งเท่านั้น

ส่วนสาเหตุในอดีตที่ทำให้ท่านต้องเกิดเป็นผู้หญิงก็คือ ท่านเคยเกิดเป็นชายหนุ่มรูปงามในตระกูลสูง เป็นตระกูลของเศรษฐี ก่อนที่จะได้บวชในชาตินั้น ท่านเปลือยใช้ความหล่อฟุ่มเพื่อย ีวบากรรม จึงส่งผลให้มาเกิดเป็นผู้หญิง แม้ว่าท่านจะได้อาศัยบุญจากการบวชเพื่อแก้ไขผังวิบากรรมนี้ไปแล้วมากมายก็ตาม เวลาพญามารซ้อนผังลงมา ไม่ได้หมายความว่า เป็นผังกระดาษแผ่น ๆ แต่เขาจะตั้งโปรแกรมไว้ในดวงบาปให้เป็นภาพที่ติดอยู่ในตัวว่า เมื่อทำอย่างนี้แล้วจะต้องเป็นอย่างนั้น สังขารก็จะถูกปรุงแต่งไปตามนั้น เหมือนการผสมสี ชีวิตของคนเราถูกปรุงด้วยบุญและบาปในลักษณะเดียวกัน เมื่อใดที่บุญหย่อนแล้วบาปได้ช่อง ผังที่ถูกตั้งไว้จะทำงานทันที เพราะมีช่องโหว่ของกระแสบุญที่ไม่หนาแน่น ทำให้กระแสบาปสอดเข้ามาได้ตรงกลางกาย

...ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย...

ยกตัวอย่างเช่น ถ้ากระแสน้ำแรง กระแสน้ำจะบังคับให้เข้าสู่ครกมารดาโดยเข้าปากช่องจมูกซ้าย แล้วเกิดมีเพศหญิง แม้ว่าคุณยายท่านจะเคยได้บวชและเข้าถึงพระธรรมกายเพื่อทำวิชาแก้ไขโปรแกรมบาปนี้ แต่ก็ช่วยให้บาปเบาบางลงได้ในระดับหนึ่ง จากที่ต้องเป็นหญิงสักห้าร้อยชาติ ก็แก้ไขบรรเทาลงให้เหลือสักสิบชาติ หากมีกรรมอื่นผสมผสานอีก เช่นขาดการทำทาน ก็จะทำให้ยากจน ต้องทำงานหนักในท้องถิ่น

ส่วนสาเหตุที่ทำให้ท่านต้องเกิดเป็นลูกชานา แล้วมาเป็นคนรับใช้ที่กรุงเทพฯ ก็ด้วยเศษวิบากกรรมประการหนึ่งจากอดีตชาติ ที่ท่านเคยเป็นเจ้าชายองค์เล็ก ได้เข้ามาวิ่งเล่นในอารามของวัดตาม

...ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย...

ประสาเด็ก ท่านมีความคุ้นเคยกับพระภิกษุรูปหนึ่ง ซึ่งเคยเป็นมหาดเล็กรับใช้ท่าน ด้วยความคุ้นเคย จึงเปลอโหว่านให้พระภิกษุช่วยหยิบจับส่งสิ่งของให้ วิวากรรมนี้ได้ส่งผลบังคับให้ท่านต้องมาเป็นคน รับใช้ผู้อื่น

เพราะฉะนั้นในชาตินี้เวลาคุณยายจะสนทนากับพระหรือสามเณรตัวเล็ก ๆ ท่านจะพนมมือก่อน แล้วบอกว่า “อย่าให้ยายบาปนะ อย่าให้ยายบาป” แล้วท่านก็ถวายเป็นความรู้และคำแนะนำต่าง ๆ ถือว่าเป็นสิ่งที่เราควรศึกษา ว่าสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็กลายเป็นเรื่องใหญ่ได้เหมือนกัน แต่โชคดีที่บุญเก่าตามมาทัน ได้จุดท่านไปสู่เพศบรรพชิต ไม่ต้องทำหน้าที่คนรับใช้ไปตลอดชีวิต

...ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย...

ด้วยความตระหนักในกฎแห่งกรรม คุณยายจึงไม่ประมาทเลย ท่านตั้งใจสั่งสมบุญบารมี เป็นอย่างยิ่ง ทั้งทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ทำวิชชา ท่านสามารถแก้ไขผังชีวิตที่ไม่ดีเหล่านั้นได้หมดสิ้นแล้วในชาตินี้ พร้อมกับนำบุญมาประมวลรวมกัน อาศัยบุญในการตั้งผังชีวิตใหม่ที่ดีกว่ามาก ๆ ในชาติต่อไป ชาตินี้จึงเป็นชาติสุดท้ายของท่านที่จะมีลักษณะด้อยหรือข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเกิดจากวิบากกรรมในอดีต ภพชาติต่อไปท่านจะมีความสมบูรณ์พร้อมยิ่งกว่าภพชาตินี้มากมายนัก

ถ้าหากพวกเราอยากไปเกิดอยู่ใกล้ ๆ คุณยาย ต้องชวนขวายเป็นสร้างบุญให้เต็มที่ อย่าเกียจคร้านหรือเบื่อหน่ายต่อการสร้างบารมี ต้องไม่ประมาทหรือชะล่าใจโดยเด็ดขาด เราทุกคนต้องทำตามอย่าง

...ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย...

คุณยาย คือหมั่นตรวจตราดูข้อบกพร่องของตนเอง
ในชาตินี้ แล้วปรับปรุงแก้ไขให้ได้ เพื่อที่ว่าชาตินี้จะได้
เป็นชาติสุดท้ายที่มีข้อบกพร่องเหล่านีติดตัว

ลูกหลานของคุณยายทุกคนต้องไม่เหนื่อย
หน่ายต่อการสร้างความดี คุณยายเหน็ดเหนื่อยมาก
กว่าจะสร้างวัดพระธรรมกายเสร็จ แต่ท่านไม่เคย
ปริปากบ่นให้ใครฟัง แม้แต่หลวงพ่อก็ไม่เคย
ได้ยินคำว่าเหนื่อยหรือคำว่าท้อจากคุณยายเลย
ทุก ๆ คนจึงควรยึดท่านเป็นแบบอย่างในการสร้าง
บารมี ท่านทำอย่างไร เราควรทำอย่างนั้น หากเรา
ทำได้อย่างท่าน เราจะเป็นอย่างท่านเช่นกัน

คุณยายหมายเลขหนึ่ง

ครั้งหนึ่งพระเจ้าหลานเธอฯ หลวงปู่เคยสั่งให้คุณยายคุมบุญให้กับแม่ชีท่านหนึ่งที่หมดอายุชั้ยต้องละโลก ซึ่งแม่ชีท่านนั้นได้มาช่วยงานอยู่ในวัดปากน้ำ โดยมีหน้าที่ทำอาหารเลี้ยงพระภิกษุสามเณร หลวงปู่ท่านถามคุณยายว่าแม่ชีอุบาสิกาทายแล้วไปไหน อันที่จริงท่านก็ทราบอยู่แล้ว แต่ท่านจะใช้งานคุณยาย

...คุณยายหมายเลขหนึ่ง...

เมื่อคุณยายตรวจตราแล้วก็เห็นว่าแม่ชีท่านนั้นได้ไปอยู่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ มีวิมานสูงใหญ่สวยงามมาก คุณยายก็รำพึงว่า เขามาไม่กี่ปีทำไมเขาได้บุญเยอะขนาดนี้ หลวงปู่ทราบความคิดของคุณยายจึงบอกว่าของเราไม่ต้องพูดกันแล้ว ซึ่งหมายความว่าบุญในการทำวิชาปราบมารนั้นมหาศาลกว่ามากทีเดียว

การสู้กับพญามารนั้นไม่สามารถสู้รบกันได้ด้วยอาวุธยุทธโธปกรณ์ใด แต่สู้กันด้วยใจที่ละเอียด ต้องอาศัยกำลังบุญฤทธิ์เท่านั้น ผู้ที่จะสู้ได้จึงต้องมีกำลังบุญมาก ซึ่งคุณยายก็เป็นผู้ที่มีกำลังบุญมากในระดับนั้น และท่านได้สั่งสมบุญไม่ขาดเลยจนกระทั่งหมดอายุขัย แต่คุณยายกลับพูดว่า ท่านมีความรู้สึกว่าได้บุญไปนิดเดียว คำพูดนี้จึงเป็นเครื่องแสดงถึงความรู้สึกของผู้ที่กระหายในการสั่งสมบุญ ท่านเป็นผู้

...คุณยายหมายเลขหนึ่ง...

ที่ไม่อึดและไม่เปื้อนในการทำมาค้าขาย ไม่ว่าจะทำไปมากเพียงใดแล้วก็ตาม ท่านยังมีความรู้สึกว่ายังน้อยอยู่เหมือนทะเลที่ไม่อึดน้ำและไฟที่ไม่อึดเชื้อ บัณฑิตอย่างคุณยายก็ไม่อึดในการสั่งสมบุญ

ในยุคสมัยนั้นมีผู้บรรลุนิพพานเข้าถึงพระธรรมกายอยู่มาก แต่ผู้ที่เข้าถึงวิชชาธรรมกายในระดับที่ได้รับการยกย่องจากหลวงปู่วัดปากน้ำ ผู้ค้นพบวิชชาะนั้น จะมีสักกี่ท่านในโลกนี้ ปกติแล้วคำยกย่องนั้นเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าหากความดีไม่มากพอ แต่เมื่อคุณยายมีความดีมากพอ คำยกย่องของท่านจึงปรากฏขึ้น

ในสมัยพุทธกาล พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงยกย่องบุคคลต่าง ๆ ผู้เป็นเลิศว่าเป็นเอตทัคคะ เช่น พระสารีบุตรเป็นเอตทัคคะทางด้านปัญญา พระมหาโมคคัลลานะเป็นเอตทัคคะทางด้านฤทธิ์

...คุณยายหมายเลขหนึ่ง...

และพระอนุรุธะเป็นเอตทัคคะทางด้านตาทิพย์ เป็นต้น พระเดชพระคุณหลวงปู่ได้กล่าวไว้ว่า สำหรับวิชชาธรรมกายแล้ว “ลูกจันทร์เป็นหนึ่ง ไม่มีสอง” ซึ่งหมายความว่าคุณยายเป็นหมายเลขหนึ่งอยู่ในโรงงานทำวิชาของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ซึ่งท่านมีการสอนวิชชาธรรมกาย โดยซักถามว่า ไปถึงไหนแล้ว เป็นอย่างไร เป็นต้น จึงอาจกล่าวได้ว่าคุณยายได้รับเกียรติคุณอันดับหนึ่งในการเรียนวิชชาธรรมกาย

คุณยายเคยเล่าให้หลวงพ่อฟังว่า เวลาที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ถามธรรมะ คุณยายจะตอบไปตามที่เห็น ถามมาก็ตอบไป เมื่อตอบได้ถูกใจแล้ว หลวงปู่ก็จะรับว่า “อ้อ ๆ มันต้องอย่างนั้นสิ” คุณยายสามารถตอบคำถามได้หมดเพราะท่านมีแต่ความตั้งใจในการทำสมาธิภาวนาเพื่อให้สามารถตอบ

คำถามของพระเดชพระคุณหลวงปู่ได้เท่านั้น สิ่งที่คุณยายกลัวมีเพียงอย่างเดียวคือ กลัวจะตอบคำถามไม่ได้ ส่วนเรื่องอื่นท่านไม่ได้คำนึงถึงและไม่ได้ห่วงอะไรเลย เพราะฉะนั้นวิชาธรรมกายของท่านจึงโดดเด่น นอกจากนี้ท่านยังฝึกฝนและเป็นกัลยาณมิตรให้กับตนเองด้วย จึงทำให้ได้รับการยกย่องชื่นชม

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้คุณยายจะได้รับการยกย่องชื่นชมจากมหาปูชนียาจารย์ แต่ท่านก็ไม่หลงตัวเองและไม่เคยลืมนำเป้าหมายชีวิตของท่านคือการสร้างบารมี โดยศึกษาวิชาธรรมกายเพื่อบ่มไปสู่วิถีแห่งธรรม พร้อมกับขยายวิชาธรรมกายไปทั่วโลก ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงไม่ลืมตัวเองและไม่พลัดหลงออกจากเส้นทาง ยังมั่นคงแน่วแน่ในเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจน

gone In My Heart!

๒ ยอดนักสร้างบารมี

คำเดียวของคุณยาย ◦ เกิดมาสร้างบารมี ◦ สมความปรารถนา
◦ สืบสานปณิธานคุณยาย

...ยอดนักสร้างบารมี...

...นับตั้งแต่วันแรกที่พบท่าน

จนกระทั่งถึงวันสุดท้าย

คุณยายบอกว่า “ยายทำบุญอะไร

ยายปรารถนาอย่างเดียวเท่านั้น

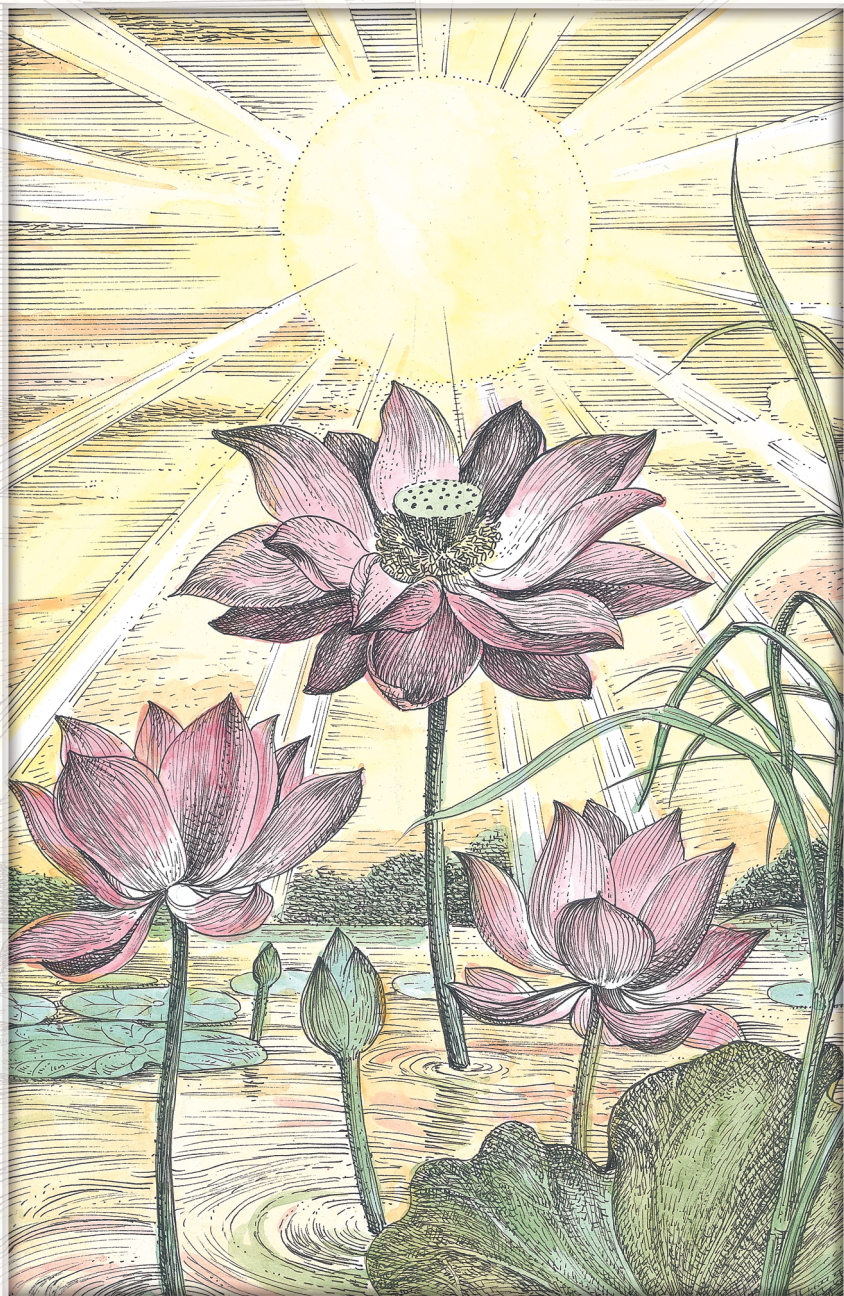
คือมุ่งไปปราบมาร

ถ้ายังไม่เสร็จ

ใครจะเข้านิพพานก่อนก็เข้าไปเถิด

ยายยังไม่เข้า

ยายจะไปปราบมารให้ถึงที่สุด”

คำเดียวของคุณยาย

คุณยายเป็นคนสงบเรียบง่ายที่ชอบนั่งหลับตาทำสมาธิ ท่านนั่งธรรมะทุกวันและได้ใช้วิชาที่ท่านเชี่ยวชาญตามที่ได้ศึกษามาจากพระเดชพระคุณหลวงปู่เพื่อช่วยเหลือส่วนรวม

ตลอดเวลาที่ผ่านมา หลวงพ่อไม่เคยได้ยินคุณยายปริปากบ่นในการทำหน้าที่เลยว่า “ไม่” “ไม่ไหว” หรือ “ไม่ได้” สิ่งที่หลวงพ่อดำเนินนั้นมีแต่คำว่า

“คะ” “ได้คะ” ท่านพูดกับหลวงพ่อย่างนี้ แล้วถ้ามีใครมาขอบารมีท่านก็จะตอบว่า “คะ” แล้วคุณยายยังช่วยพูดให้กำลังใจอีกด้วย หากคุณยายพบว่าลูกหลานคนใดที่พ่อแม่เลี้ยงไม่ได้เพราะกำลังบุญของลูกมีมากกว่า คุณยายก็จะบอกว่า “มาเป็นลูกยายนะ” บางคนก็มาราบเรียนท่านว่า พ่อแม่ ปู่ย่า ตายายของผมละโลกไปแล้ว คุณยายช่วยเอาบุญนี้ไปให้หน่อยนะครับ ยายก็ “คะ” “ได้คะ” แล้วท่านก็แผ่บารมีไปถึงหมด

เมื่อมีคนไข้เจ็บไข้ได้ป่วยแล้วต้องเข้ารับการรักษา ผ่าตัด มาราบเรียนท่านว่า “ยาย หนูจะไปผ่าตัด” “ผมจะไปผ่าตัด” คุณยายก็บอกว่าจะฝ่าไปทำไม “ผ่าฟรี” เพราะท่านเห็นแล้วว่าไม่มีอะไร ผู้ที่มาราบก็ตอบว่า “แต่ผมนัดกับหมอไว้แล้ว” คุณยายก็ไม่

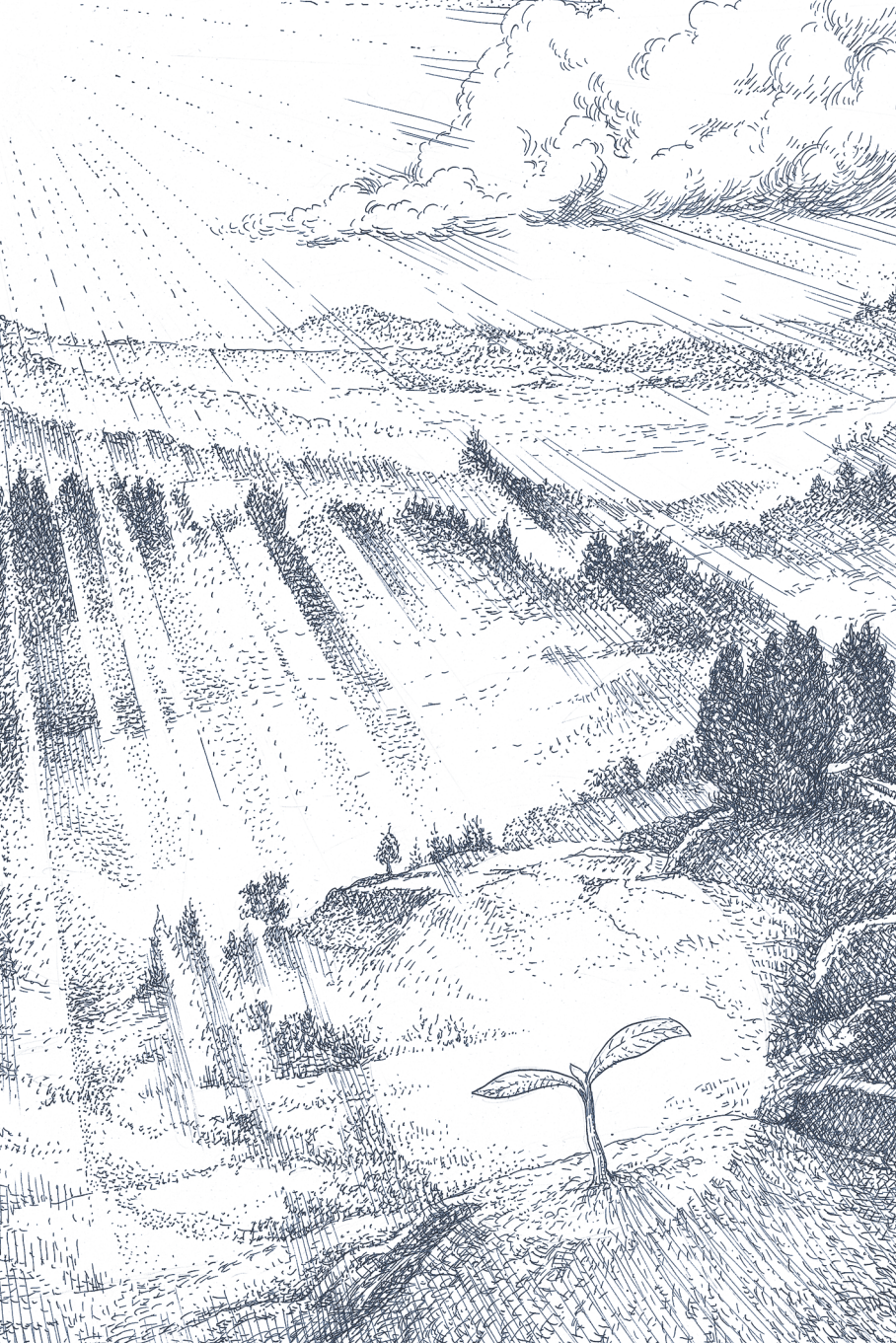
...คำเติบของของคุณชาย...

ขัดใจบอกว่า “เออ ไปผ่าเถอะ อย่าลืม ส้มมา อะระหัง
นะ แต่ผ่าฟรี” แล้วเมื่อคนเหล่านั้นมีประสบการณ์
ในการผ่าตัดแล้วก็มากราบเรียนคุณยายว่า “ไปผ่า
มาแล้วครับ ไม่มีอะไร” คุณยายก็บอกว่า “ยายบอก
คุณแล้วไง ผ่าฟรี” แต่ท่านก็ไม่ได้อารมณ์เสียแต่
อย่างใด ถ้าบอกแล้วไม่เชื่อ ก็ไม่เป็นไร

เกิดมาสร้างบารมี

โลกมนุษย์ใบนี้เป็นโลกสำหรับการสร้างบารมีเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง ขึ้นชื่อว่าเกิดมาเป็นกายมนุษย์แล้วทุกคนล้วนมีวัตถุประสงค์เดียวกันไม่ว่าจะเป็นคฤหัสถ์หรือบรรพชิตก็ตาม แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ยังไม่รู้ว่าตนเองเกิดมาทำไม สำหรับคุณยายนั้น ท่านตั้งใจมาเกิดเพื่อสร้างบารมี ซึ่งท่านก็ทำได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง

...เกิดมาสร้างบารมี...

ความรู้เรื่องการสร้างบารมีนี้เป็นคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งท่านได้ผ่านชีวิตมาแล้วในทุกระดับจนกระทั่งทราบดีว่าโลกนี้เป็นโลกแห่งการสร้างบารมี โดยมีสัมปรายภพคือโลกหน้าเป็นโลกแห่งการเสวยผล ถ้าเราทำบาปอกุศลในโลกมนุษย์แล้วเราก็มีโอกาสจะต้องไปสู่ทุกคติภูมิในสัมปรายภพเพื่อเสวยทุกข์ทรมานอยู่ในอบายภูมิ เช่น เป็นอสุรกาย เป็นเปรต เป็นสัตว์เดรัจฉาน หรือเป็นสัตว์นรก เป็นต้น ถ้าได้สั่งสมบุญไว้ในตอนที่เป็นมนุษย์ สัมปรายภพก็จะมีสุคติเป็นที่ไป คือเป็นเทวดาหรือชาวสวรรค์อยู่ในเทวโลก

ชีวิตในสัมปรายภพหรือชีวิตหลังความตายนั้นไม่มีการทำมาหากินเหมือนอย่างมนุษย์ มีแต่การเสวยผลอย่างเดียว ไม่มีการทำมาค้าขายเพื่อให้ได้กำไรมาหล่อเลี้ยงชีวิต แต่ชีวิตในสัมปรายภพนั้นอยู่

...เกิดมาสร้างบารมี...

ได้ด้วยกำลังแห่งบุญและบาปที่ตนได้กระทำไว้ ดังนั้นเมื่อเราเกิดมาเป็นมนุษย์แล้ว เราก็ต้องใช้ทุกอนูวินาทีเพื่อสร้างบารมีให้เต็มที่ได้มั่งกำลัง อย่าออกมาล้าง เพราะบุญจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ถ้าหากเราทำอย่างสม่ำเสมอ กำลังบุญจะดึงดูดโภคทรัพย์สมบัติมาให้เราเอาไว้ใช้สร้างบารมีต่อไปอีกอย่างไม่มีวันหมดสิ้น เป็นบุญต่อบุญ เป็นสมบัติต่อสมบัติ

บางคนอาจคิดว่าการได้เกิดในตระกูลเศรษฐีนั้นจะทำให้เรามีทรัพย์สมบัติโดยง่าย แท้จริงแล้วการที่เราจะไปเกิดในตระกูลเศรษฐีได้นั้นก็เปรียบเหมือนชันน้ำกับพานรองซึ่งต้องพอดีกัน ถ้าเอาพานเล็ก ๆ มารองตุ่มใบใหญ่ก็จะรองรับไม่ได้ ถ้าหากคนที่จะมาเกิดนั้นมีบาปเท่ากระบุงแต่มีบุญเท่ากำป็นก็จะไม่พอดีกัน คุณยายมักจะพูดเช่นนี้บ่อย ๆ ว่าจะไปรองรับกันได้อย่างไร

...เกิดมาสร้างบารมี...

คุณยายเกิดมาในโลกมนุษย์นี้เพื่อสร้างบารมี เช่นเดียวกับมนุษย์ทุกๆ คน ท่านเริ่มต้นเข้าวัดโดยไม่มีทรัพย์สินใด ๆ ต้องเช่าผ้ามาบวช แต่ท่านก็รักาศิลและปฏิบัติธรรมมาโดยตลอด จนกระทั่งสามารถเป็นประธานทอดกฐินและผ้าป่า นำมหาชนสร้างความดีได้มากๆ เมื่อมีผู้ศรัทธานำปัจจัยมาถวาย ท่านก็เก็บไว้ทำบุญกุศลเพียงอย่างเดียว เมื่อละสังขารแล้วท่านจึงสามารถเก็บสมบัติไปได้หมดทุกบาททุกสตางค์ เพราะว่าท่านทำบุญทั้งหมดไม่มีเหลือ ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อท่านถอดกายไปแล้ว ผลบุญก็เปลี่ยนจากทรัพย์หยาบเป็นทรัพย์ละเอียด ซึ่งบุญนี้จะแปรเปลี่ยนเป็นทรัพย์หยาบอีกครั้งเมื่อท่านกลับลงมาเกิด บุญจะแปรทรัพย์กลับไปกลับมาอย่างนี้ตลอด

...เกิดมาสร้างบารมี...

การสร้างบารมีในโลกนี้เป็นการ “ชิงช่วง” กับ “ช่วงชิง” กันอยู่ตลอดเวลา หมายความว่าใจของเราจะมีกุศลหรืออกุศลเข้ามาที่ละอย่าง สองสิ่งนี้จะไม่เข้ามาพร้อมกัน ถ้ากุศลเข้ามาอยู่ในใจเรา ใจก็จะมีสภาพเป็นกุศล เราจะคิดดี พูดดี และทำดี นำมาซึ่งความสุขความสำเร็จในชีวิต แต่ถ้าหากบาปอกุศลเข้าไปบังคับบัญชาให้คิดไม่ดี พูดไม่ดี ทำไม่ดี ก็จะมีวิบาก คือความทุกข์ทรมาน มีอุปสรรคของชีวิต เพราะฉะนั้น สองสิ่งนี้จะมีการชิงช่วงหรือช่วงชิงกันอยู่ตลอดเวลา ผลัดกันเข้าออกใจของเรา คุณยายแนะนำสั่งสอนและชักชวนพวกเราให้มาสร้างบุญบารมีโดยไม่ได้หวังผลตอบแทนใดๆ แต่สิ่งที่ทุกคนจะได้แน่นอนก็คือบุญใหญ่ที่จะติดตามตัวไปภพชาติเบื้องหน้าเพราะการสร้างบุญอย่างสม่ำเสมอจะทำให้บาปอกุศลไม่ได้ช่องเข้ามาครอบครองใจเรา

...เกิดมาสร้างบารมี...

การที่คุณยายมุ่งมั่นในการสั่งสมบุญและสร้างบารมีอย่างอุกฤษฏ์คือเอาชีวิตเป็นเดิมพันตลอดชีวิตก็เพราะท่านมีมโนปณิธานแน่วแน่อยู่ประการหนึ่ง ซึ่งหลวงพ่อก็ได้ยืนยันท่านพูดอยู่เสมอ ตั้งแต่สมัยอยู่ที่บ้านหลังเล็กคือบ้านกัลยาณมิตรหมายเลขหนึ่ง มาจนถึงยุคของบ้านธรรมประสิทธิ์ และเมื่อย้ายมาวัดพระธรรมกายแล้ว จนกระทั่งท่านชรามากพูดไม่ไหว นับตั้งแต่วันแรกที่พบท่านจนกระทั่งถึงวันสุดท้าย คุณยายบอกว่า “ยายทำบุญอะไร ยายปรารถนาอย่างเดียวเท่านั้น คือมุ่งไปปราบมาร ถ้ายังไม่เสร็จ ใครจะเข้านิพพานก่อนก็เข้าไปเถิด ยายยังไม่เข้า ยายจะไปปราบมารให้ถึงที่สุด”

...เกิดมาสร้างบารมี...

ตลอดทั่วทั้งภพ 3 นั้น ท่านได้เกิดเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ จนเกือบหมดทุกอย่างแล้ว หลังจากที่ได้เวียนตายเวียนเกิดมานับภพนับชาติไม่ถ้วน ท่านเห็นแล้วว่าวัฏสงสารไม่คงที่ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพราะฉะนั้น ท่านจึงแสวงหาสิ่งที่คงที่ มีแต่ความสุขสามารถเสวยสุขได้ด้วยตัวเอง เป็นสุขที่แท้จริงที่เรียกว่า “เอกันตบรมสุข” สุขล้วน ๆ เพียงอย่างเดียว เป็นอิสระจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร และสมบูรณ์ด้วยวิชาและจรณะ เป็นทั้งผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ผู้มีฤทธิ์ มีเดช มีอานุภาพ เป็นสภาวะของพระนิพพาน สมดังที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า “นิพพานํ ปรมํ วทนฺติ พุทฺธา พระนิพพานนั้นเป็นเยี่ยม”

...เกิดมาสร้างบารมี...

เราทุกคนล้วนเกิดมาสร้างบารมีเหมือนกันอย่าง
คุณยาย หากเราอยากจะติดตามไปอยู่กับท่าน เราก็มี
มาตรฐานในการวัดแล้วว่าเราทำอย่างท่านหรือยัง
ในเมื่อท่านทำอย่างนี้ แล้วเราควรจะทำอย่างไร อัน
ที่จริงแล้วคุณยายมีปกติพูดแต่เรื่องจริง ท่านไม่พูด
ยกตัวหรือถ่อมตัว ท่านอยู่ตรงกลางคือพูดไปตาม
ความเป็นจริงเท่านั้น ทำได้อย่างไรท่านก็พูดอย่างนั้น
อะไรที่ยังทำไม่ได้ท่านก็ไม่พูด สิ่งที่ท่านพูดก็คือ
“ยายเพิ่งทำบุญไปได้นิดเดียว แก่แล้ว ชราภาพแล้ว”
หลวงพ่อก็ต้องหมั่นตอกย้ำให้ลูกหลานคุณยาย
ทุกคนได้ตระหนักว่า นักสร้างบารมีที่เกิดมาเพื่อสร้าง
บารมีนั้นต้องทำกันอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพันอย่างนี้

คุณยายบอกหลวงพ่อบุญว่า “เดี๋ยวก็วัน
เดี๋ยวก็คืน เดียวก็จะหมดเวลาแล้ว ชาตินี้ยายกลัวจะ
ได้บุญน้อย ยายจึงต้องสร้างบุญติดตัวไปให้เยอะๆ
เพราะถ้ามีบุญน้อยบาปก็จะได้ช่อง แต่ถ้ามีบุญมาก
มีความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจมาก ๆ เราก็จะเป็นผู้ชนะ”

การสร้างบารมีของคุณยายก็คือการทำงาน
และการพักผ่อนที่ดีที่สุดของท่านก็คือการสร้างบารมี
เช่นกัน สรุปแล้วเราต้องสร้างบารมีไปตลอด ไม่ว่าจะเป็น
มีชีวิตเป็นมนุษย์หรือมีชีวิตใหม่หลังจากตายแล้ว แม้
ไปเกิดเป็นเทพบุตรหรือเทพธิดาอยู่ในวงบุญพิเศษ
เขตบรมโพธิสัตว์ของสวรรค์ชั้นดุสิตที่ซึ่งคุณยายพัก
รออยู่ เราก็ต้องไปสร้างบารมีกันต่อด้วยรูปกายใหม่

สมความปรารถนา

คุณยายมีความปรารถนาภายในใจที่ท่านนึกคิดเอาไว้ โดยที่ไม่เคยบอกใคร แต่ท่านเปิดเผยให้หลวงพ่อดำทราบในภายหลังเมื่อท่านสมความปรารถนาแล้ว เนื่องจากสมัยที่ทำวิชากับพระเดชพระคุณหลวงปู่ ท่านไม่ค่อยได้รับอนุญาตให้ไปไหนมาไหนเหมือนกับคนอื่นๆ เพื่อนพี่น้องนักศึกษาวิชาธรรมกายที่ร่วมรบในสมรภูมินั้น เมื่อจบสงครามโลกแล้ว บางท่านก็ถูกส่งไปเผยแพร่ บางท่านก็ได้ไปทำบุญที่นั่นที่นี่ ได้เป็นเจ้าภาพบวช

...สมความปรารถนา...

พระบ้าง สร้างวัด สร้างสำนักปฏิบัติธรรมในที่ต่างๆ แต่คุณยายเองไม่ค่อยมีโอกาสดำเนินการอย่างนั้น แม้ท่านจะอยู่ในโรงงานทำวิชาอย่างมีความสุข แต่ท่านก็อยากจะทำบุญกุศลอย่างคนอื่น ๆ เขาบ้าง

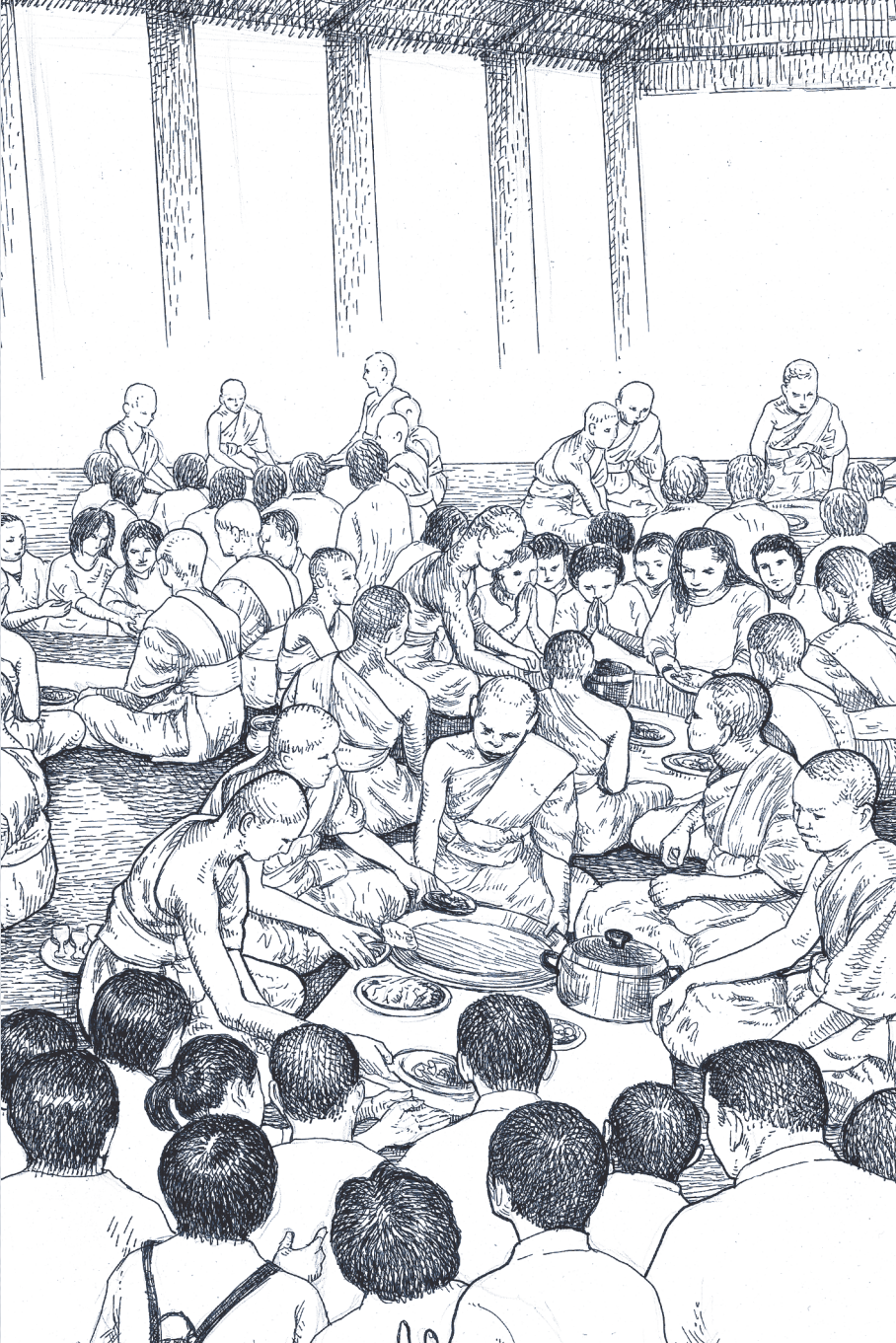
ในที่สุดแล้ว เมื่อท่านได้มาสร้างวัดพระธรรมกาย คุณยายก็ได้มีโอกาสเป็นเจ้าภาพบวชพระนั้บหมื่นรูป โดยได้รับความเมตตาจากพระมหาเถรานุเถระที่เอ็นดูได้มาเป็นพระอุปัชฌาย์ พร้อมกับให้คำแนะนำและการสนับสนุนอันดี นอกจากนี้คุณยายยังได้มีโอกาสเป็นประธานทอดกฐิน ทอดผ้าป่า เลี้ยงภัตตาหารแด่พระภิกษุสามเณร เดินทางไปยังจังหวัดต่างๆ เพื่อชักชวนศิษยานุศิษย์ให้มาร่วมบุญกับท่าน สมดังความปรารถนาที่เคยตั้งใจเอาไว้ ตั้งแต่สมัยอยู่ในโรงงานทำวิชา

สืบสานปณิธานคุณยาย

ในสมัยที่พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำยังมีชีวิตอยู่ ท่านให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องมหาทานบารมีมาก ท่านได้สร้างโรงทานจัดเลี้ยงพระภิกษุสามเณรหลายร้อยรูปทุกวัน เพื่อไม่ให้กังวลเรื่องการขบฉันและสงวนเวลาไว้สำหรับศึกษาพระธรรมวินัยและประพฤติปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่ คุณยายได้สืบทอดประเพณีนี้ ซึ่งเป็นประดุจประเพณีการสืบทอด

...สืบสานปณิธานคุณยาย...

ของพระอริยะ คือไม่ว่าจะขาดอะไรก็ตามอย่าขาดการให้ทาน เพราะทานบารมีมีความสำคัญคือเป็นเบื้องต้นของการสร้างบารมีทุกอย่าง

คุณยายตั้งใจมากในการจัดตั้งให้มีโรงทานในวัดพระธรรมกาย แล้วท่านก็เข้าครัวเพื่อดูแลงานและควบคุมทุกอย่างด้วยความพิถีพิถัน เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยสมบูรณ์อย่างไม่มีที่ติ ท่านเล็งพระภิกษุสามเณรอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง แล้วยังอธิษฐานจิตอีกว่า ไม่ว่าจะ มีพระภิกษุ สามเณร หรือสาธุชนมาเป็นร้อยหรือมาเป็นล้าน ก็ขอให้ท่านเล็งได้หมดความตั้งใจของคุณยายนี้มีมาตั้งแต่ครั้งสร้างวัด ท่านเคยบอกกับหลวงพ่อกับว่าอยากจะเล็งพระภิกษุสามเณรให้ได้มาก ๆ เป็นการให้เรี่ยวแรงในการศึกษาและประพฤติปฏิบัติธรรม จนกระทั่งเชี่ยวชาญทั้ง

...สืบสานปณิธานคุณยาย...

ปรียัติ ปฏิบัติ และปฏิเวธ นี่จึงเป็นมหาทานบารมีของผู้ถวาย คือเป็นเสบียงติดตัวไปในภพเบื้องหน้า

ทั้งพระเดชพระคุณหลวงปู่และคุณยายมีความตั้งใจในเรื่องการจัดตั้งหอฉันเป็นอย่างมาก ในฐานะศิษยานุศิษย์ เราจึงต้องสานต่อเจตนารมณ์ของท่าน เพราะเป็นทางมาแห่งบุญบารมีของเรา ต่อไปในอนาคตภายภาคหน้า เมื่อพระภิกษุสามเณรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น พี่น้องนักสร้างบารมีที่จะตามมาสร้างบุญก็จะเพิ่มขึ้นด้วย เราจึงต้องขยายพื้นที่เพื่อรองรับการสร้างมหาทานบารมีนี้ โดยย้ายจากพื้นที่ขบฉันภายในสภာธรรมกายสากลหลังคาจากมาสู่หอฉันคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ซึ่งในเบื้องต้นจะสามารถรองรับพระภิกษุสามเณรได้ถึง 6,000 รูป

...สืบสานปณิธานคุณยาย...

หอฉันที่เราได้ช่วยกันสร้างขึ้นนี้ หลวงพ่อได้อัญเชิญเจดีย์น้อยที่ใช้ประกอบพิธีสลายร่างคุณยายมาประดิษฐานไว้ในส่วนบนของหอฉัน เพื่อให้เป็นเสมือนเรือนยอดมณฑปที่ให้ความร่มเย็นแก่ลูกหลานคุณยายทุก ๆ คน และเพื่อเป็นอนุสรณ์สำหรับระลึกถึงคุณยาย และเป็นอนุสติให้เราได้เร่งสร้างบารมีตามอย่างคุณยาย หอฉันนี้มีความสำคัญเกี่ยวกับการให้อายุและสืบทอดพระพุทธศาสนา รวมถึงความปรารถนาอันแรงกล้าของมหาปุชนียาจารย์ทั้งสองท่าน

การเดินทางไปสู่ที่สุดแห่งธรรมนั้นยาวไกล จำเป็นจะต้องอาศัยเสบียงบุญที่จะทำให้เราได้ทรัพย์สมบัติเอาไว้ใช้สอยในการสร้างบารมี เพราะฉะนั้นท่านจึงปรารถนาบุญใหญ่ตรงนี้ ทรัพย์สมบัตินั้นจะ

...สืบสานปณิธานคุณยาย...

ได้มาก็ต่อเมื่อเราได้สร้างมหาทานบารมี ซึ่งคุณยายก็ตั้งใจทำเรื่อยมาจนกระทั่งละสังขาร หลวงพ่อจึงได้สืบทอดเจตนารมณ์ต่อจากท่าน โดยชักชวนศิษยานุศิษย์ลูกหลานคุณยายทุกคนให้มาช่วยกันรับบุญนี้ เพราะในเมื่อเราได้ร่วมสร้างบุญกันมาหลายชาติแล้ว เราก็ต้องร่วมทางกันต่อไปอีก นี่จึงเป็นโอกาสให้ทุกคนได้บุญใหญ่ด้วยกัน

การถวายภัตตาหารแด่พระภิกษุสงฆ์นั้นมีอานิสงส์คือ ผู้ถวายจะได้รับบุญที่ส่งผลเป็น อายุ วรรณะ สุขะ พละ และปฏิภาณ ดังที่เราเคยได้ยินพระท่านให้พรบ่อยๆ ทั้ง 5 ประการนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสร้างบารมี หลวงพ่อจึงอยากเห็นลูกหลานคุณยายมาร่วมกันสร้างประวัติศาสตร์ชีวิตอันงดงาม ด้วยการสืบสานอริยประเพณีในการให้ทานเยี่ยง

...สืบสานปณิธานคุณยาย...

บัณฑิตนักปราชญ์ทั้งหลายในกาลก่อน รวมทั้งสานุศิษย์
ของคุณยายให้เป็นจริงด้วยการเล็งพระภิกษุ
สามเณรทุกรูปให้ได้ทุกวัน หลวงพ่อเองก็เล็งพระ
ทุกวันไม่เคยขาดเลยแม้แต่วันเดียว โดยอาศัยปัจจัย
ที่ศิษยานุศิษย์นำมาถวาย ซึ่งเมื่อถวายแล้วก็จะเกิด
เป็นดวงบุญติดตัวผู้ถวายไปทันที หอฉันคุณยายแห่ง
ใหม่นี้จึงเป็นแหล่งสำหรับตักดวงบุญได้อย่างไม่รู้จัก
จบสิ้น

gone In My Heart!

The background is a monochromatic, textured illustration in shades of blue and grey. It depicts a landscape with a pyramid in the center and a tall, slender obelisk on the right. The obelisk is topped with a flaming torch. Radiating lines emanate from the top of the pyramid, suggesting a bright light source. The sky is filled with a pattern of small dots, resembling stars or a starry night sky. The overall style is reminiscent of a woodcut or a fine-line print.

3

คุณยายผู้งามสง่า

เทพธิดาแห่งความสะอาด ◦ ในใจมีแต่องค์พระ ◦ เกินกว่าจะพรรณนา

...คุณยายผู้งามสง่า...

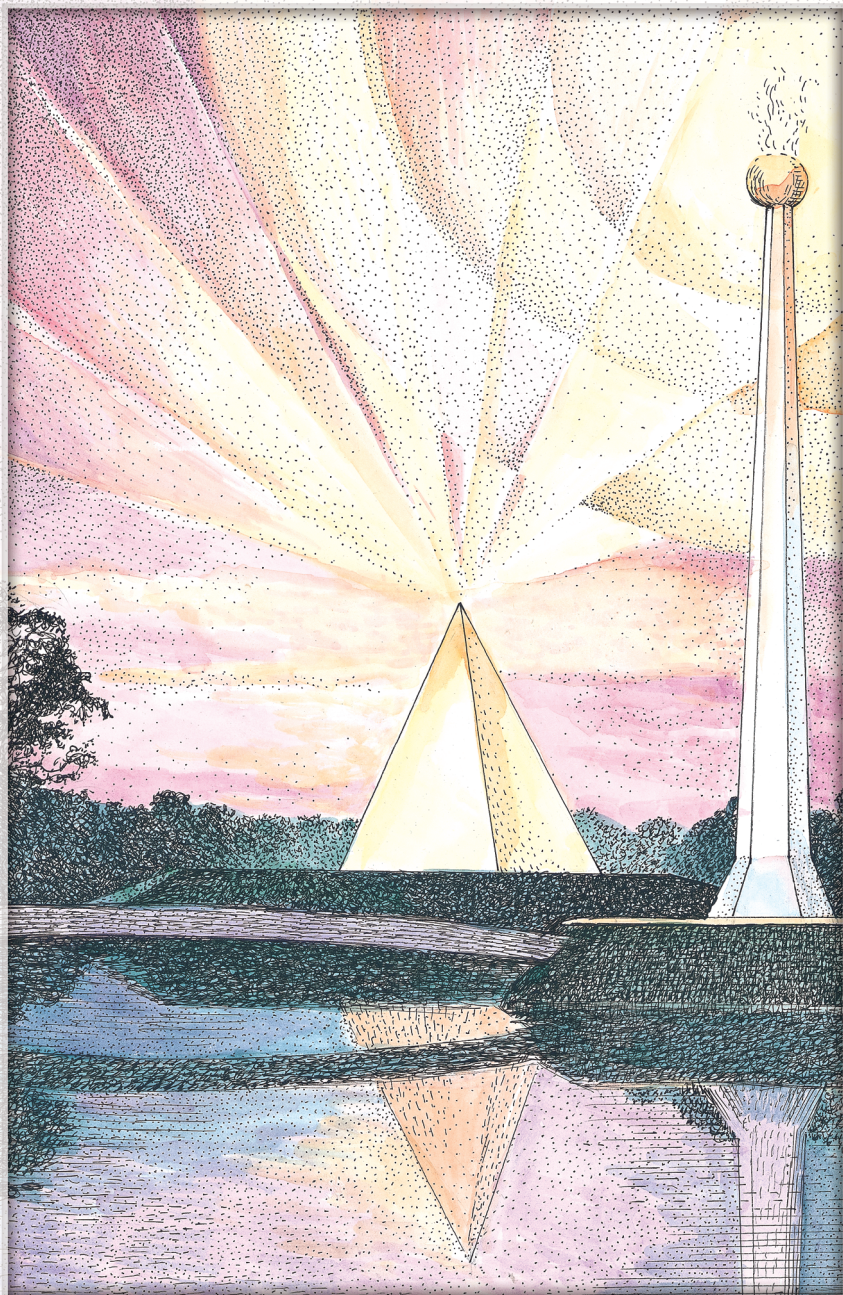
คุณยายไม่ได้ “เป็นพระ”

แต่ท่านคือ “พระเป็น”

เพราะรูปกายภายนอกของท่าน

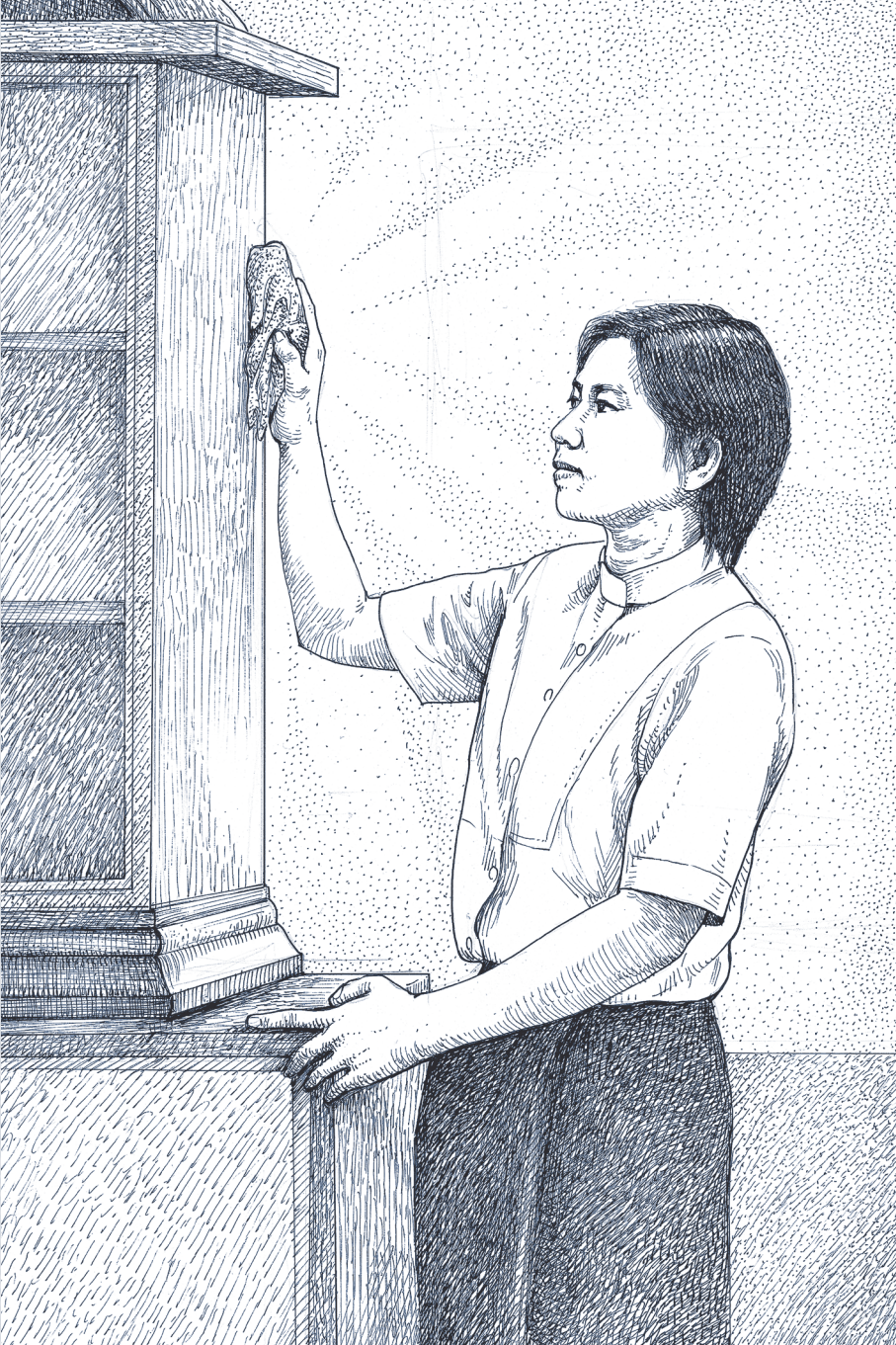
คือ “อุบาสิกาแม่ชี”

แต่ภายในของท่านเป็น “พระ”

เทพธิดาแห่งความสะอาด

บ้านกัลยาณมิตรหมายเลข 1 ของคุณยายนั้น เป็นบ้านไม้หลังเล็ก ๆ แต่ก็ไม่มีใครสามารถใช้คำว่า ชอมชอกกับบ้านหลังนี้ได้ เนื่องจากบ้านหลังนี้เป็นบ้าน ที่สะอาดมาก สะอาดทั้งข้างนอกและข้างในบ้าน ส่วนฝาไม้กระดานก็สะอาดจนขึ้นเงาราวกับขัดมัน ทั้งนี้เพราะคุณยายทำความสะอาดบ้านของท่านเป็นอย่างดี

คุณยายมักจะสอนเสมอว่า “ถ้าหยาบไม่ละเอียดย่ แล้วละเอียดย่จะไปละเอียดย่ได้อย่างไร” ซึ่งหมายความว่า ท่านเป็นผู้ที่ทำงานต่าง ๆ ด้วยความประณีต ไม่ว่าจะเป็นงานภายนอกคืองานหยาบ หรืองานภายในคืองานละเอียดย่ สำหรับงานหยาบนั้นท่านก็ตั้งใจทำอย่างดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการทำความสะอาด การซักล้าง การดูแลเครื่องแต่งกาย และเครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ เมื่ออุปนิสัยของท่านเป็นเช่นนี้ ยามที่ท่านนั่งหลับตาปฏิบัติธรรมเพื่อทำงานละเอียดย่หรืองานภายใน ผลการปฏิบัติธรรมของท่านจึงอยู่ในขั้นที่ดีมาก

บางครั้งหลวงพ่อย่เห็นคุณยายยืนมองอะไรอยู่ หลวงพ่อย่จึงถาม “ยาย ๆ ทำอะไร” คุณยายตอบว่า “กำลังเล็งดูว่ามีฝุ่นไหม” “ยาย... แล้วฝุ่นมีมากที่สุด

ตรงไหน” คุณยายบอกว่า “ตรงมุม เพราะตรงมุมนี้ เขาทำความสะอาดไม่ค่อยถึงกัน แหม่มุมถึงขอบไปอยู่ตรงมุม ต้องทำอย่างนี้ ต้องเช็ดอย่างนี้” แล้วท่านก็อธิบาย ไม่ว่าท่านจะทำความสะอาดอะไรก็ตาม ท่านจะทำจนสะอาดสะอาดสะอ้านรอบด้าน เช่นเวลาท่านทำความสะอาดโต๊ะหมู่บูชา ท่านจะเช็ดทุกด้าน ทั้งด้านนอก ด้านใน ทำความสะอาดจนเกลี้ยง ท่านย้ำว่าการทำความสะอาดสิ่งต่างๆ ก็เหมือนการทำความสะอาดตัวของเราเอง เราไม่ได้อาบน้ำเฉพาะเป็นบางจุด หรือเช็ดเฉพาะใบหน้าแล้วเลิก แล้วก็ไม่ได้เช็ดเฉพาะทั้งเนื้อทั้งตัว เวลาที่เราทำความสะอาดร่างกาย เราต้องทำให้ทั่วถึง ทั้งอาบน้ำ ล้างหน้า บ้วนปาก และแปรงฟัน ดังนั้น การทำความสะอาดโต๊ะและเก้าอี้ก็ต้องทำทุกส่วนเช่นเดียวกัน

ข้าวของเครื่องใช้ทุกอย่างของคุณยายนั้น สะอาดหมดจด นับตั้งแต่เสื้อผ้า เครื่องนอน เครื่องครัว เครื่องใช้ แม้กระทั่งผ้าเช็ดตัวก็สะอาดน่าหยิบใช้ หลวงพ่อจำได้ว่าคุณยายเคยสอนให้เราวางตนเหมือนผ้าเช็ดตัวเช็ดเท้า บางคนได้ยินแล้วก็เกิดความคิดแย้งขึ้นมาว่าทำไมคุณยายเปรียบให้เราดูต่ำต้อยเหลือเกิน อยากจะขอเปลี่ยนเป็นผ้าเช็ดหน้าหรือผ้าเช็ดตัวแทน

คุณยายบอกว่าผ้าเช็ดตัวนั้นเปรียบได้กับ เทพธิดาแห่งความสะอาด ตึกทั้งหลังที่สร้างด้วยเงินหมื่นล้านก็ยังไม่ไ้ความหมายถ้าขาดเทพธิดาแห่งความสะอาดคือผ้าเช็ดตัว เพราะตึกหมื่นล้านอันสูงส่งานั้นจะเต็มไปด้วยหยากไย่และสิ่งสกปรก ตึกจะสะอาดดูมีสง่าราศีได้ก็เพราะผ้าเช็ดตัวนั่นเอง แม้ใครจะเหยียบย่ำก็ไม่ว่าอะไร ขอเพียงให้ได้ทำหน้าที่ของตนคือสร้าง

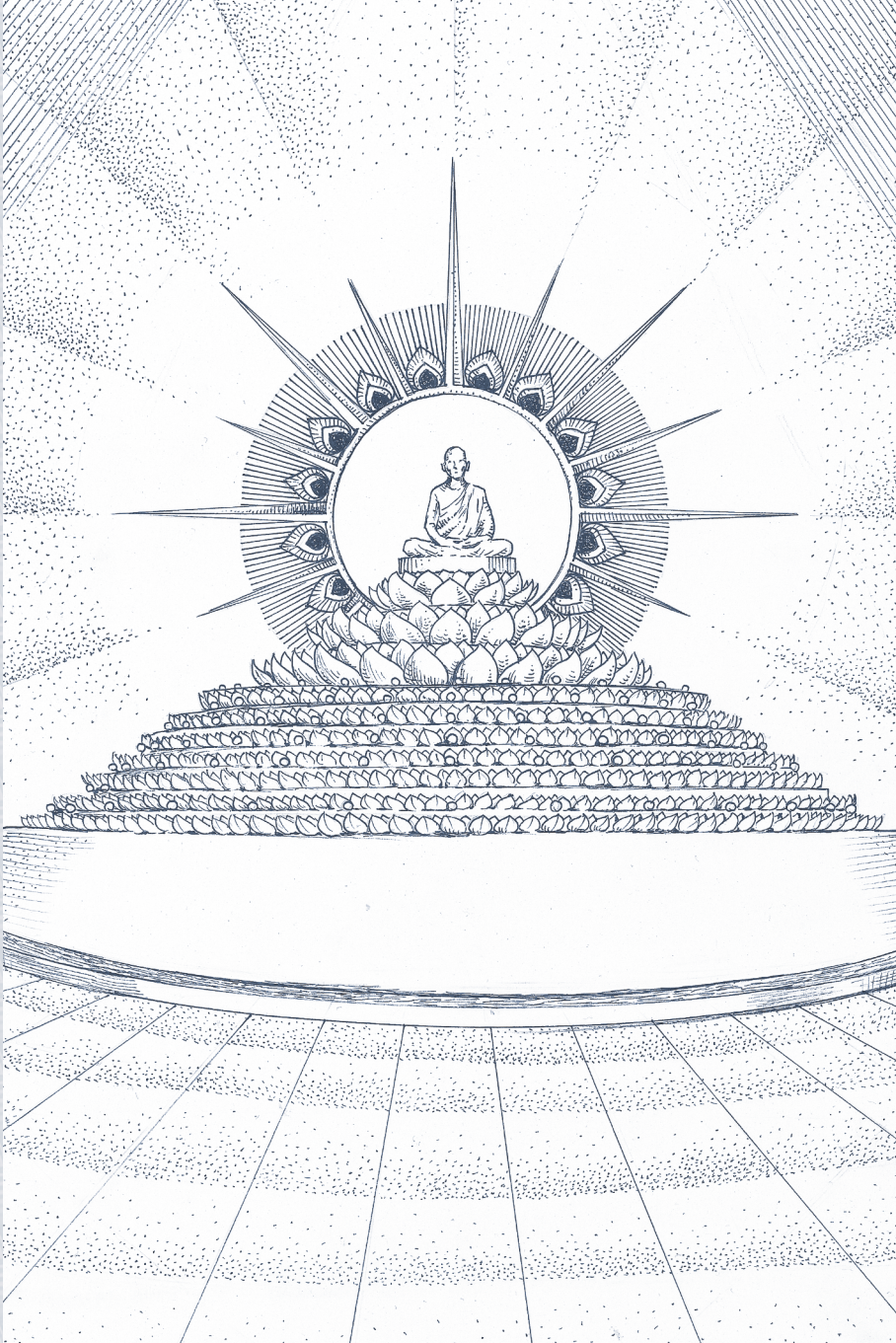
...เทพธิดาแห่งความสะอาด...

ความสะอาดในทุกหนทุกแห่งแม้กระทั่งฝ่าเท้าของผู้คน เพื่อให้เขาได้มีเท้าที่สะอาดเพื่อก้าวเข้าสู่อาคารที่สะอาดอย่างผาสุก เพราะฉะนั้นโลกจึงไม่อาจขาดเทพธิดาแห่งความสะอาดได้ ใครก็ตามที่ทำตนประดุกผ้าซิ่นริ้วเช็ดเท้าแล้ว ถึงตัวต่ำแต่คุณธรรมจะสูงส่ง เหมือนท้องทะเลที่ยิ่งต่ำยิ่งกว้างขวาง

ในใจมีแต่องค์พระ

ทุกวันนี้หากมีใครถามหลวงพ่อกีเกี่ยวกับ
เบื้องหลังความสำเร็จของวัดพระธรรมกาย หลวงพ่อ
จะต้องนึกย้อนไปถึงสมัยที่คุณยายทำหน้าที่เป็นผู้นำ
หมู่คณะนักสร้างบารมีในยุคบุกเบิกเสมอ ภาพการขุด
ดินก้อนแรกเพื่อสร้างวัดพระธรรมกายยังคงตราตรึง
อยู่ในความทรงจำของหลวงพ่อ สมาชิกทุกคนล้วนมี
ความตั้งใจในการสร้างวัดให้ดีที่สุด และทุกครั้งที่มีการ
ประชุมเกี่ยวกับการสร้างวัด คุณยายจะชักชวน
ให้หมู่คณะนั่งสมาธิร่วมกันก่อนเริ่มการประชุม ท่านมี

...ในใจมีแต่องค์พระ...

กุศโลบายให้ทุกคนได้ประชุมพร้อมกันด้วยใจที่ใสบริสุทธิ์ หากในที่ประชุมเกิดมีความคิดเห็นไม่ตรงกันอย่างไรเสียก็ไม่มีใครใจขุนมั้ว

นอกจากนี้เมื่อนึกย้อนหลังไป หลวงพ่อยังรู้สึกอัศจรรย์ใจเพราะคุณยายไม่ใช่ผู้ชายที่มีโอกาสบวชเป็นพระภิกษุ แต่เมื่อท่านนั่งหลับตาทำสมาธิเฉย ๆ ญาติโยมเห็นท่านแล้วก็นึกถึงพระรัตนตรัย จึงเข้ามาแสดงความเคารพสักการะ ด้วยเหตุนี้เอง การเชิญชวนบุคคลต่าง ๆ ให้มาร่วมสร้างบุญกับคุณยายนั้นก็เป็นเรื่องง่าย แม้ว่าท่านจะไม่ใช้พระก็ตาม หลวงพ่อเคยพูดอยู่เสมอว่า คุณยายไม่ได้ “เป็นพระ” แต่ท่านคือ “พระเป็น” เพราะรูปกายภายนอกของท่านคืออุบาสิกาแม่ชี แต่ภายในของท่านเป็นพระ

...ในใจมีแต่องค์พระ...

คุณยายเคยสอนหลวงพ่อกว่า “อยู่ในวัด
อย่างนี้กว้าง่ายนะ เพราะทุกคนก็ยังเป็นผู้ที่มาฝึกตัวกัน
ทั้งนั้น อย่าเพิ่งไปคิดว่าคนเข้าวัดแล้วจะสมบูรณ์นะ
เป็นแต่เพียงว่า ดีกว่าเดิมนิดหนึ่ง แต่เดิมนี่ ถูกใครว่า
ที่เดียวก็โกรธ พอเข้าวัดแล้ว ว่าสองที่ค่อยโกรธ
ดีขึ้นกว่าเดิมนิดหนึ่ง อย่าเพิ่งไปนึกว่า อยู่ในวัดแล้ว
จะสมบูรณ์เต็มร้อย เพราะทุกคนล้วนมาฝึกตัว”

คุณยายฝึกฝนตนเองด้วยการรักษาใจให้
มีแต่องค์พระ ทำให้ไม่มีเวลาและอารมณ์ที่จะชุ่นมัว
กับสิ่งอื่นใด ท่านฝึกอย่างนี้เรื่อยมา แม้ลำบากก็
อดทน ไม่ว่าจะเกิดปัญหาอะไรท่านก็ไม่หวั่นไหว
เพราะว่ามีพระรัตนตรัยภายในเป็นที่พึ่งอยู่ในใจ

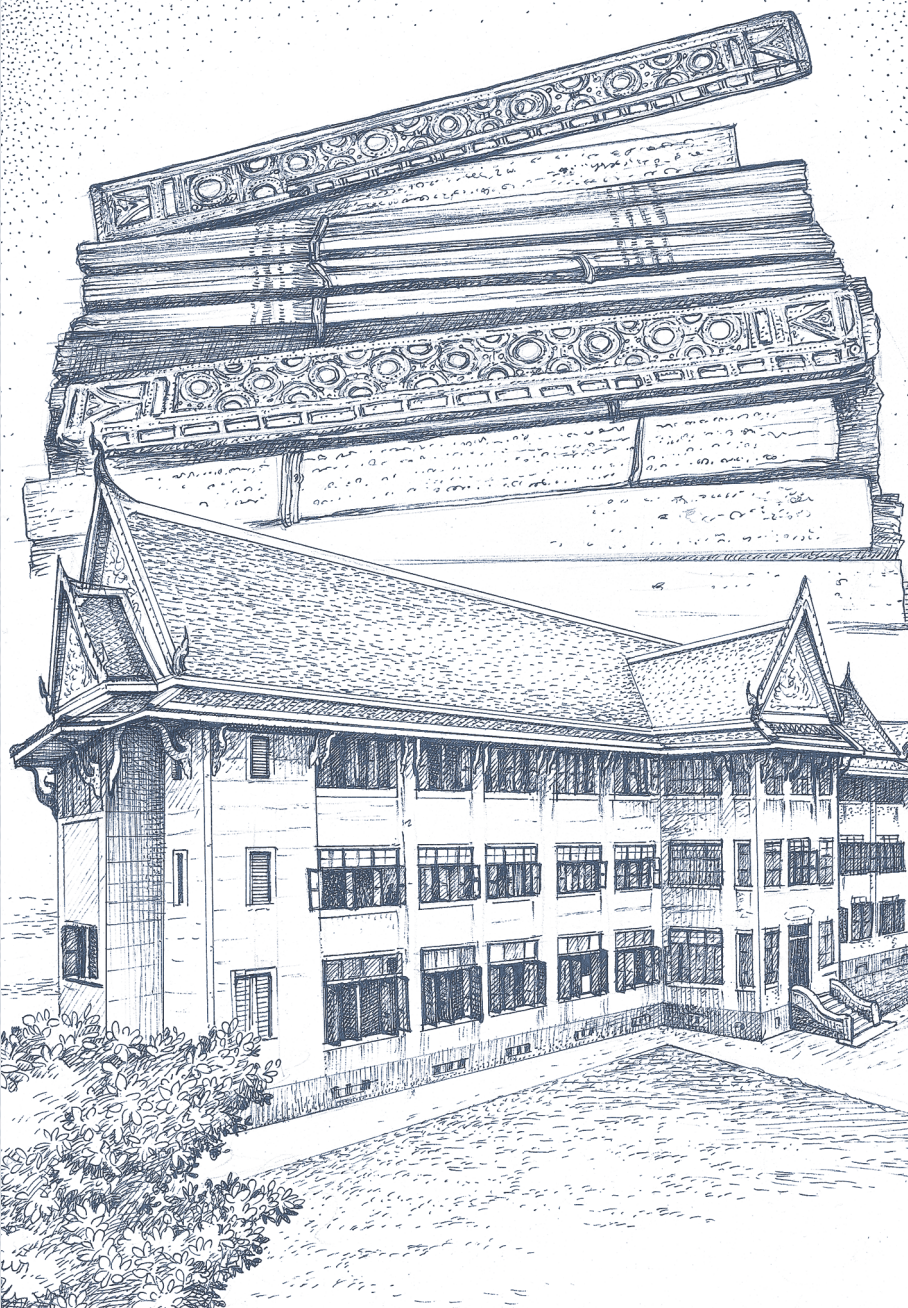
สมัยที่อยู่บ้านธรรมประสิทธิ์ เคยมีผู้ที่ไม่เข้าใจคุณยาย แล้วมาด่าว่าท่านถึงบ้าน ซึ่งหลวงพ่อก็ประหลาดใจว่าทำไมเขาจึงกล้ามาพูดไม่ดีกับคุณยายได้ แต่สิ่งที่คุณยายทำก็คือ ท่านบอกกับบุคคลผู้นั้นว่า “เธอว่าไป เดี่ยวฉันจะนั่งสมาธิ ฉันจะนั่งเข้าที่ฟัง” คล้ายๆ กับแบ่งหน้าที่กัน คนหนึ่งมีหน้าที่ด่าว่าก็ทำไป ส่วนคุณยายมีหน้าที่ฟังเฉยๆ แล้วท่านก็นั่งตัวตั้งหลังฟังอากาศ ตอนนั้นหลวงพ่อดัดใจว่า โอ ท่านั่งของท่านสวยสง่าจังเลย เหมือนกับตอนที่ท่านนั่งขัดสมาธิสอนธรรมะ เมื่อได้ยินถ้อยคำที่ไม่น่ารักที่เขาพูดออกมาแล้ว ท่านก็มีอารมณ์เดียวไม่เปลี่ยนแปลง รักษาใจอยู่กับองค์พระภายใน แล้วก็พูดดีๆ กับเขาว่า “เธอว่าไปเลย ฉันจะนั่งเข้าที่ฟัง” ทำให้ผู้ที่ยื่นรำพึงอยู่ตรงนั้นเกิดหมดอารมณ์แล้วก็

เปิดประตูเดินออกไป เมื่อเขาออกไปแล้วหลวงพ่อก็
ประหลาดใจมากกว่าคุณยายทำได้อย่างไร คุณยายบอก
ว่าเขาเหนื่อยแล้วเขาก็เลิกไปเอง หลวงพ่อจึงคิดว่า
เหตุการณ์เช่นนี้คงเป็นเหมือนการเล่นแบดมินตัน
อยู่คนเดียว ถ้าตีลูกเข้าป่าไปโดยไม่มีใครตีกลับมา
ไม่นานก็หมดอารมณ์ดี แต่ถ้าตีโต้กันไปมาก็คงไม่จบ
ลงง่ายๆ คุณยายว่า “ถ้าโต้กันไปโต้กันมา ไม่เกิด
ประโยชน์หรอก เกิดแต่โทษ” คุณยายจึงไม่เคยมี
ปัญหากับใคร ใจท่านมีแต่องค์พระเป็นปกติอยู่ตลอดเวลา

เกินกว่าจะพรรณนา

คุณยายเป็นบุคคลที่ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย แต่ท่านมีมโนปณิธานอันสูงส่ง ชีวิตของท่านงดงามทั้ง เบื้องต้น ท่ามกลาง และเบื้องปลาย เมื่อออกจากบ้าน มาแล้ว ท่านก็แสวงหาทางบรรลุนิพพาน จนกระทั่งท่าน เข้าถึงพระธรรมกาย เมื่อเข้าถึงแล้วท่านก็สร้างบารมี ตลอดมา จนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

...เกินกว่าจะพรรณนา...

คุณยายพูดอย่างไรก็ทำอย่างนั้น การถ่ายทอด
ธรรมะชั้นลึกซึ่งของท่านนั้นเป็นสิ่งที่น่าศึกษามาก
นับตั้งแต่การหยุดนิ่งเรื่อยไป จนกระทั่งเข้าสู่การ
ปราบมาร ท่านบอกว่าตลอดชีวิตที่ท่านได้อยู่กับ
พระเดชพระคุณหลวงปู่และหมู่คณะนักทำวิชาใน
โรงงานทำวิชา ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ หลวงปู่ได้
เมตตาถ่ายทอดความรู้ภายในเป็นเวลาหลายสิบปี
อย่างไม่ซ้ำกันเลย ไม่น่าเชื่อว่าท่านจะสามารถนำ
ความรู้มาจากไหนมาขนาดนี้ ปกติแล้วสถาบันการ
ศึกษาทั่วๆ ไป เมื่อสอนจนจบหลักสูตรแล้ว ก็ย้อน
กลับมาทวนกันใหม่ ยังไม่ค่อยมีองค์ความรู้ใหม่ ๆ
เกิดขึ้น แต่หลวงปู่ท่านสอนไม่ซ้ำวิชา เพราะพญามาร
เองก็ไม่ซ้ำวิชา ถ้าเราทวนความรู้แบบทางโลก
ก็จะปราบมารไม่ได้ พระผู้ปราบมารจึงต้องสอนไม่ซ้ำ
วิชา

ครั้งหนึ่ง หลวงพ่อยืนอยู่หน้าบ้านธรรม
ประสิทธิ์ภายในบริเวณวัดปากน้ำ มองเห็นอาคาร
โรงเรียนปริยัติธรรม ซึ่งเป็นตึกสามชั้น อยู่ๆ คุณยาย
ก็รำพึงขึ้นมาพร้อมกับชี้ไปที่อาคารนั้นว่า “ถ้าจะเอา
ความรู้ที่ยายเรียนจากหลวงพ่อดัดปากน้ำมาเขียน
เป็นตำรา รวมเป็นเล่มแล้ว ตึกสามชั้นนี้ก็ไม่ว่าพอใส่”
แล้วคุณยายก็สรุปด้วยว่า “ไม่รู้จะปริยายยังไง”
หมายความว่า การที่ท่านได้รับรู้รับทราบเรื่องราว
ความเป็นจริงของสรรพชีวิตและสรรพสิ่งไปจนถึง
จุดหนึ่งซึ่งเป็นที่สุดแล้ว ท่านก็พบว่า เป็นการยากที่จะ
อธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจตามได้ เหมือนกับมีเด็กที่เพิ่ง
หัดพูดได้มาถามผู้ใหญ่ว่า “ลุงขานิพพานคืออะไร
ทำยังไง ไปยังไง” ผู้ใหญ่ก็คงจะได้แต่นิ่งอึ้ง เพราะ
ผู้ถามยังไม่พร้อมที่จะรับฟังคำตอบเลย ดังนั้นเวลา

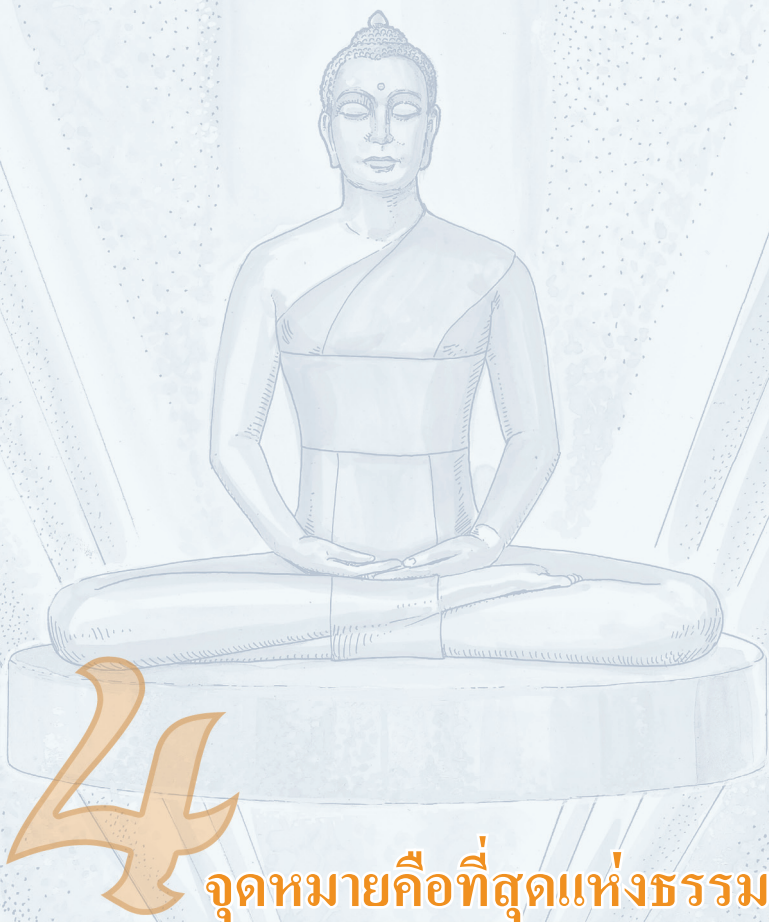
...เกินกว่าจะพรรณนา...

คนมาถามเรื่องภายในกับยาย ท่านมักจะบอกว่า “คุณไปทำให้หยุดชะง่อน ทำให้เห็นชะง่อน แล้วยายจะสอนให้” เพราะคำว่า “ไม่รู้จะปรียายยังงิ” นั้นหมายถึงมากมายมหาศาลเกินกว่าจะพรรณนาได้ เพราะในเมื่อพญามารประกอบวิชาขึ้นมาอย่างไม่ซ้ำวิชาเพื่อเบียดเบียนสรรพสัตว์และสรรพสิ่งตลอดหมดทั้งนิพพาน ภพสาม โลกกันตร้ พระเดชพระคุณหลวงปู่ก็จำเป็นต้องถ่ายทอดไม่ซ้ำวิชาเพื่อแก้ไขสิ่งเหล่านี้

gone In My Heart!

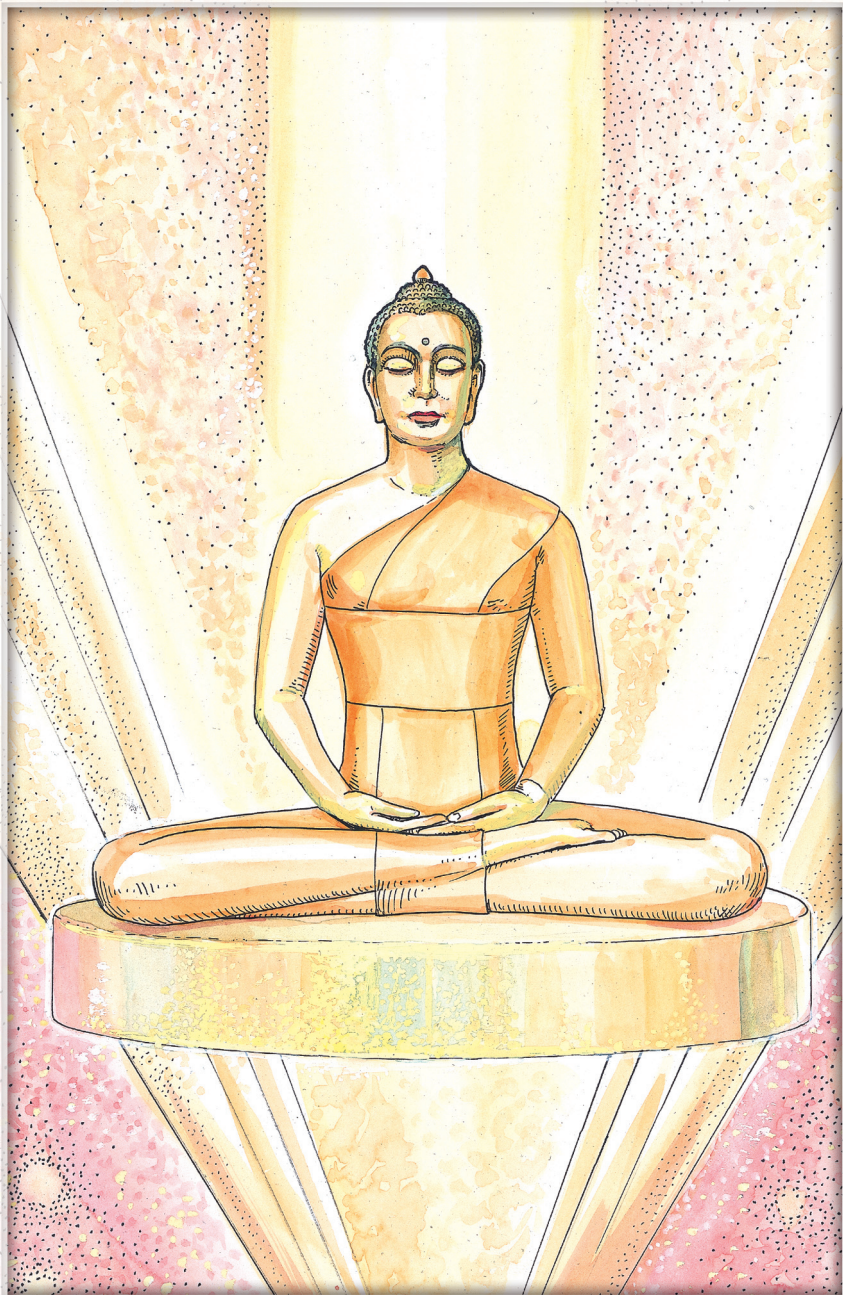
จุดหมายคือที่สุดแห่งธรรม

ไม่ปลดประจำการ ◦ สร้างบารมีอย่างไรชีวิตจำกัด ◦ บุคคลมหัสจรรย์ของโลก

◦ สมณเทพบุตร

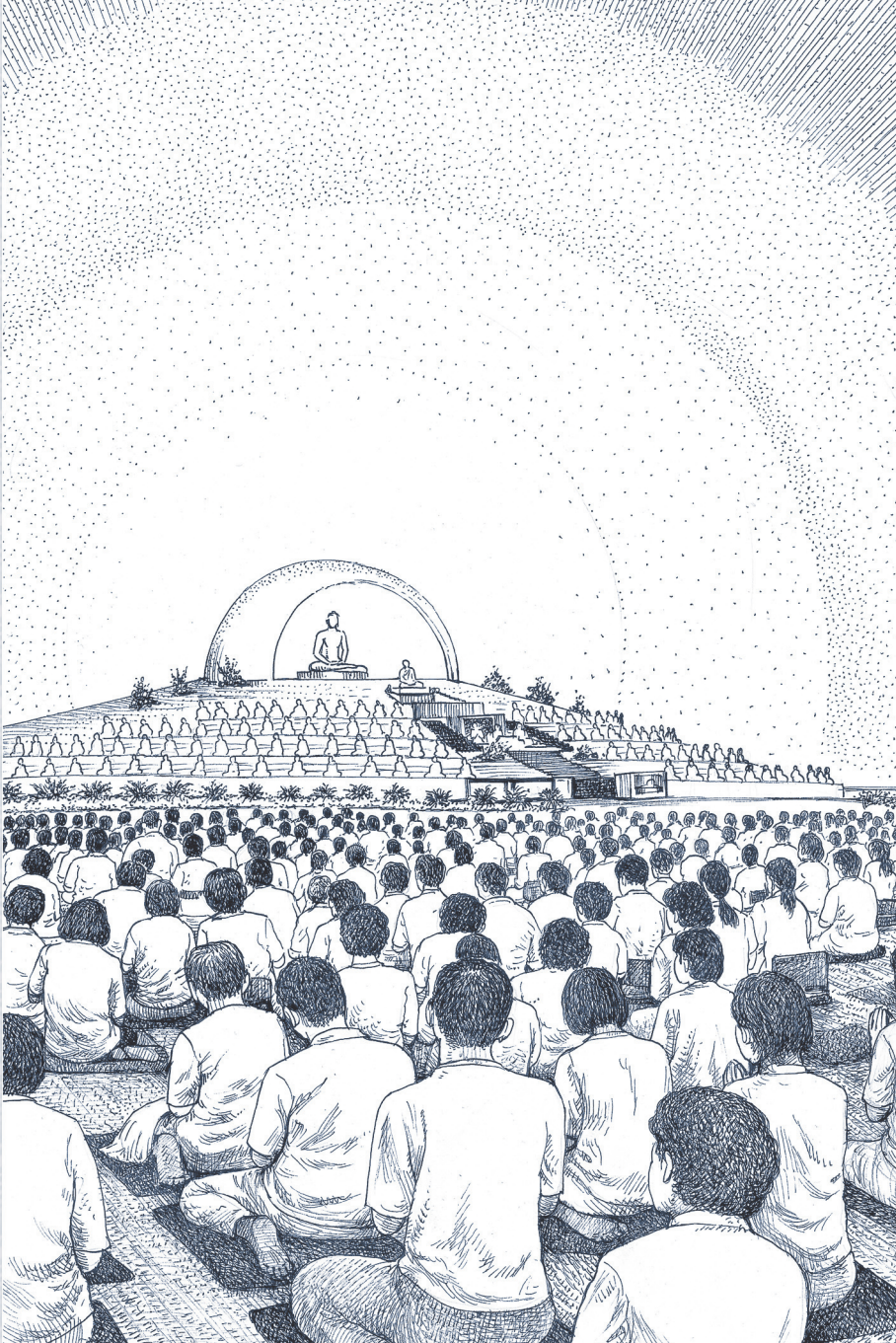
...อุตทมาภิกขุที่สุดแห่งธรรม...

...การสร้างบารมีของท่านนั้น
ไม่ใช่เพื่อให้หนีพ้นไปจากวัฏสงสาร
แต่เป็นการรื้อวัฏสงสาร
ที่จงจำสรรพสัตว์ทั้งหลายเอาไว้
เมื่อรู้ได้แล้ว
ท่านก็จะขनสรรพสัตว์ทั้งหลาย
ไปสู่ฝั่งพระนิพพานให้ได้ทั้งหมด

ไม่ปลดประจำการ

ทหารทางโลกนั้นยังมีวันต้องปลดเกษียณ และปลดประจำการ แต่ทหารแห่งกองทัพธรรมของ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่มีวันปลดประจำการจนกว่า จะไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ปัจจุบันนี้ เราเพียงแต่เห็น หนทางและทราบวิธีการที่จะไปถึงเท่านั้น แต่กำลัง ของเรายังไม่มากพอที่จะไปถึง จึงยังไม่ถึงกำหนด ปลดประจำการ ดังนั้นเราก็ต้องชำระกาย วาจา ใจ ให้สะอาดบริสุทธิ์ พร้อมกับทำภารกิจทางธรรมที่ได้รับ มอบหมายต่อไปจนกว่าร่างกายจะไม่สามารถใช้

...ไม่ปลดประจำการ...

งานได้ กิจที่สำคัญที่สุดคือการเจริญสมาธิภาวนา เป็นสิ่งที่เราจำเป็นต้องกระทำ เพราะเป็นหนทางเดียว ที่จะทำให้เราหลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของ พญามารได้

ตอนนี้เรายังไม่เห็นพญามาร แต่พญามารนั้น เห็นเรา เขาเห็นเราตลอดเวลา ผู้ที่ยังเข้าไม่ถึงวิชชา ธรรมกายจะไม่สามารถเห็นเขาได้ เขาจึงเห็นเราฝ่าย เดียว นักสร้างบารมีผู้มุ่งจะปราบมารและไปสู่ที่สุด แห่งธรรมนั้นล้วนอยู่ในบัญชีดำของเขาทั้งสิ้น ถ้าเขา ถอดกายเราได้เขาก็จะถอด แต่ถ้ายังถอดไม่ได้ก็จะ สร้างอุปสรรคในการสร้างบารมีให้เกิดขึ้น นี่เป็นสิ่งที่ พญามารทำอยู่ตลอดเวลาไม่มีวันว่างเว้น ในเมื่อ คุณยายละสังขารแล้ว เราก็จะไม่ได้ยินท่านอบรม สั่งสอนเหมือนแต่ก่อน เราจึงต้องสอนตัวเองให้ได้

แล้วก็ตั้งมโนปณิธานนับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปว่า
สิ่งใดที่คุณยายทำเอาไว้เป็นแบบอย่างอันดีงามนั้น
เราจะกระทำตามอย่างเต็มที่เต็มกำลังให้ต่อเนื่อง
แล้วสักวันหนึ่งเมื่อเราเข้าถึงวิชชาธรรมกาย ความลับ
ทั้งหลายก็จะได้รับการเปิดเผย เมื่อความลับไม่เป็น
ความลับอีกต่อไป พญามารก็จะไม่ได้เห็นเราข้างเดียว
อีกแล้ว ต่อไปเราก็จะเห็นเขาด้วย ถึงตอนนั้นเราจะ
เข้าใจคำกล่าวของคุณยายว่า “ใครจะเข้านิพพานไป
ก่อนก็ไปเถอะ ยายอนุโมทนาด้วย แต่ยายยังไม่เข้า
หรอกนิพพาน ยายจะไปปราบไอ้ดำ (มาร) ปราบให้
สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษแล้วจะไปสู่ที่สุดแห่งธรรม จะรู้
สัตว์ชนสัตว์ไปให้หมดเลย ไม่ให้หลงเหลือ” ที่ท่าน
เรียก “ไอ้ดำ” เพราะธาตุธรรมของมารเป็นสีดำล้วนๆ
การที่ท่านพูดอย่างนี้อยู่บ่อยครั้ง แสดงให้เห็นว่าการ

...ไม่ปลตประจำการ...

เข้านิพพานถอดกาย (ดับขั้นธแล้วจึงเข้าอายตนนิพพานด้วยกายธรรมอรหัต) สำหรับท่านนั้นไม่ใช่เรื่องยาก ท่านมีबारมีมากพอที่จะเข้าเมื่อไรก็ได้ แต่มโนปณิธานของท่านคือการเข้านิพพานไม่ถอดกาย คำกล่าวของคุณยายนี้ท่านมักจะพูดบ่อยๆ แต่ไม่เป็นที่แพร่หลายทั่วไป เพราะท่านเกรงว่าคนที่ไม่เข้าใจจะหาว่าท่านผิดปกติ ท่านจะร่ำพึงให้หลวงพ่หรือผู้ที่ไว้วางใจฟังเท่านั้น

เมื่อใดก็ตามที่เราสามารถปราบพญามารได้สำเร็จ ในขั้นแรกกายของมนุษย์จะเปลี่ยนจากกายที่ไม่สมบูรณ์และแตกต่างกันอยู่ นี้ กลายสภาพเป็นกายของมหาบุรุษ มีลักษณะเดียวกันกับกายมหาบุรุษในอายตนนิพพานไม่ถอดกาย ไม่มีเกตุดอกบัวตูมอยู่บนกระหม่อมเหมือนพระธรรมกายทั่วๆ ไป ซึ่งการจะทำ

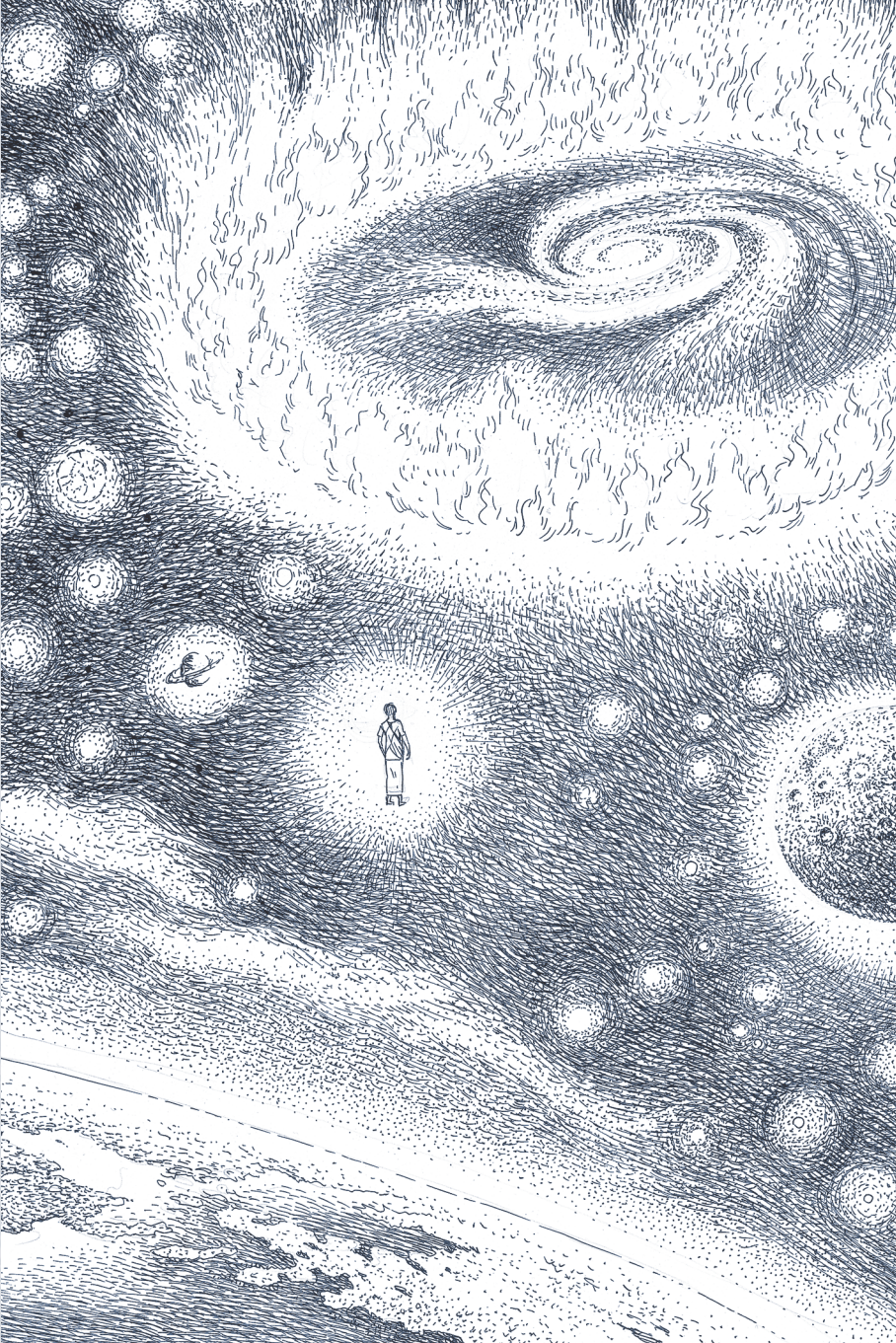
...ไม่ปลดประจำการ...

เช่นนี้ได้ต้องอาศัยการทำวิชชาธรรมกายให้ถึงระดับ
ความละเอียดที่เท่าเทียมกันหมดทุกคน แล้วรวมทบ
กำลังกันไป ทำให้กำลังของสมาธิจิตมีความเร็วแรงจน
กระทั่งไปถึงจุดหมายปลายทางได้ในที่สุด

สร้างบารมีอย่างไรขีดจำกัด

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ได้ทรงอุบัติขึ้นในอดีตที่ผ่านมานั้นมีมากกว่าเม็ดทรายในท้องพระมหาสมุทรทั้งสี่ เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละพระองค์บังเกิดขึ้นแล้วก็ทรงทำหน้าที่สั่งสอนสรรพสัตว์จนกระทั่งบรรลุธรรมและเข้าอายุต-นิพพานตามไปได้ส่วนหนึ่ง ส่วนสรรพสัตว์ที่เหลืออีกมากมายมหาศาลก็ยังคงต้องเวียนว่ายตายเกิดกัน

...สร้างบารมีอย่างไรชีวิตจำกัด...

ต่อไป เพื่อรอคอยพระบรมโพธิสัตว์ผู้มีบุญบารมี
แก้กล้ำมาตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ต่อไป
และกลับมาแนะนำสั่งสอนให้สั่งสมบุญบารมีอีกจน
กระทั่งสามารถบรรลุธรรมได้ในที่สุด

ในกรณีของคุณยายนั้น ท่านมีปฏิปทาการ
สร้างบารมีตามแบบอย่างของพระเดชพระคุณหลวงปู่
วัดปากน้ำ คือสร้างบารมีอย่างไม่มีกำหนดระยะเวลา
ไม่ว่าจะต้องใช้เวลายาวนานแค่ไหน ท่านก็จะบำเพ็ญ
บารมีเรื่อยไปจนกว่าจะสามารถปราบมารได้หมดและ
บรรลุถึงที่สุดแห่งธรรม การสร้างบารมีของท่านนั้น
ไม่ใช่เพื่อให้หนีพ้นไปจากวัฏสงสาร แต่เป็นการรู้
วัฏสงสารที่จงจำสรรพสัตว์ทั้งหลายเอาไว้ เมื่อรู้ได้
แล้วท่านก็จะขนสรรพสัตว์ทั้งหลายไปสู่ฝั่งนิพพานให้
ได้ทั้งหมด

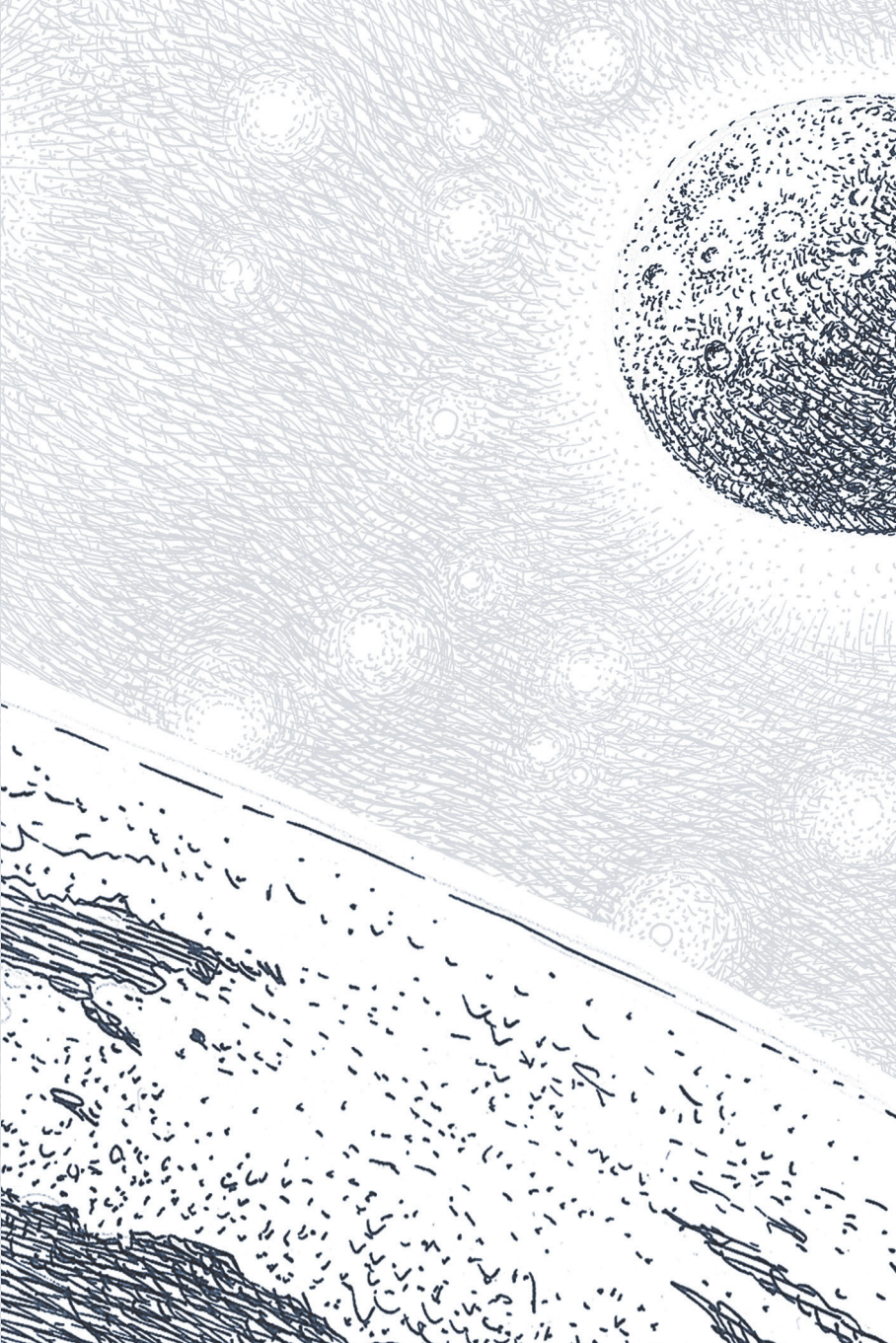
...สร้างขารมีย่างไรชีวิตจำกัด...

ไม่ว่ากาลเวลาข้างหน้าจะยาวนานอีกเท่าใดก็ตาม จะต้องทนทุกข์ยากลำบากแค่ไหนท่านไม่คำนึงถึง หากอุปมาว่าจักรวาลนี้เป็นที่โล่ง ๆ ว่าง ๆ และมีกองเพลิงไฟบรรลัยกัลป์เกิดขึ้นอยู่ทั่วทุกจักรวาล ท่านก็พร้อมที่จะลุยข้ามจากฝั่งหนึ่งไปยังอีกฝั่งหนึ่งโดยไม่หวาดหวั่นต่อความร้อนแรงของเปลวเพลิงนี้คือหัวใจของพระบรมโพธิสัตว์ ซึ่งเหล่าศิษยานุศิษย์เคารพนับถือท่านว่าเป็นมหาปุณนิยาจารย์ ทั้งพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย รวมถึงคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง และทีมงานของท่าน

...สร้างบารมีอย่างไรชีวิตจำกัด...

เมื่อเราได้ทราบปฏิบัติทำให้การสร้างบารมีของท่านเช่นนี้แล้ว เราจะพบว่าคุณยายไม่ใช่บุคคลธรรมดา เพราะท่านได้สร้างบารมีมาต่อเนื่องยาวนาน นับภพนับชาติไม่ถ้วน ไม่ว่าจะเกิดมามีชีวิตเป็นคนชั้นสูง ชั้นกลาง หรือชั้นล่างก็ตาม ท่านยังมุ่งมั่นแน่วแน่ในการสร้างบารมีอย่างเต็มกำลัง แม้ชาตินี้ท่านจะมากเกิดเป็นกสิกรในครอบครัวชาวนา มีอาชีพปลูกข้าว แต่ท่านก็มีจิตใจสูงส่ง ยังคงมุ่งที่จะไปสู่ที่สุดแห่งธรรมเหมือนเดิม

บุคคลหัตถ์จารย์ของโลก

ตลอดช่วงชีวิตของคุณยายนั้นท่านได้สร้างบุญกุศลมากมาย มากในระดับที่นักสร้างบารมีรุ่นหลังต้องนำมาศึกษาและประพฤติปฏิบัติตาม ในเรื่องของวัตถุธาณท่านก็ไม่น้อยหน้าใคร ท่านได้สร้างวัดขึ้นมาแห่งหนึ่ง โดยชักชวนศิษยานุศิษย์จำนวนมากมาร่วมบุญกัน ซึ่งทุกคนก็จะได้ผลบุญเป็นการส่วนตัว แต่คุณยายจะได้รับบุญทั้งเป็นการส่วนตัวและส่วนรวม ซึ่งเกิดจากการทำด้วยตนเองและชักชวนผู้อื่นด้วย นอกจากนี้ท่านยังได้บวชพระเป็นจำนวนมากเพื่อ

สืบทอดอายุพระพุทธศาสนา อีกทั้งยังได้ให้ธรรมทาน แก่บุคคลต่าง ๆ โดยทั่วไป ท่านให้ความรู้ในการ ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องในวัฏสงสารแก่ลูกศิษย์ของท่านมาโดยตลอด และยังมีบุญพิเศษจากการเข้าถึง วิชาธรรมกาย ศึกษาเรียนรู้วิชาธรรมกาย และทำ หน้าที่ปราบมารประหารกิเลส จึงเป็นบุญใหญ่มหาศาล สำหรับท่านที่เดียว

แม้คุณยายไม่มีความรู้ทางโลก อ่านหนังสือ ไม่ออก และเขียนหนังสือไม่ได้ แต่ใครจะเชื่อว่าท่าน สามารถสอนทุกคนในโลกได้ หลวงพ่อเห็นทุกคน ที่มาราบท่านไม่ได้ถามเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ หรือศาสตร์อื่นใด ถามกันแต่ เรื่องพุทธศาสตร์ คือนรกมีไหม สวรรค์มีไหม เอาบุญ ไปให้พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ได้ไหม ซึ่งความรู้เหล่านี้

ไม่มีสอนกันทางโลก ไม่ว่าผู้ที่มาพบท่านจะจบปริญญา สาขาใดก็ตาม ถ้ายังไม่มีความรู้อย่างที่คุณยายรู้ ท่านก็จะสอนเขาได้โดยตอบอย่างไม่ติดขัด คำถามที่ทำให้ผู้เชี่ยวชาญทางโลกต้องถึงทางตัน แต่ผู้ที่ไม่รู้หนังสืออย่างคุณยายสามารถตอบได้ทั้งหมดเพราะแม้ว่าวุฒิการศึกษาของท่านจะต่ำแต่ภูมิธรรมของท่านสูงส่ง ท่านสามารถตอบได้ทั้งเรื่องราวในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ทั้งภพภูมิมนุษย์และในปรโลก เวลาตอบท่านจะตอบอย่างสบาย ๆ พูดถึงแต่เรื่องบาปบุญคุณโทษ นรกสวรรค์ พ่อแม่ ปู่ย่า ตายายของใครเสียชีวิตก็ไปหาท่าน ท่านก็ช่วยไปค้นคว้าหาข้อมูลมาให้ เพราะลูกหลานอยากจะสื่อสารไปถึง แต่ไม่รู้จะใช้วิธีการใด จึงต้องมาพึ่งคุณยายซึ่งท่านสามารถทำได้

...บุคคลมหัสจรรย์ของโลก...

หากคุณยายยังมีชีวิตอยู่ เราก็คงได้ยินได้ฟังเรื่องราวที่ดีจากท่าน นับตั้งแต่การอบรมสั่งสอนเรื่องข้อวัตรปฏิบัติ การถ่ายทอดคุณธรรมหรือเรื่องราวเกี่ยวกับวิชาธรรมกาย ซึ่งมาจากคุณวิเศษภายในตัวท่าน แต่ท่านไม่เคยพูดเลยว่าท่านมีคุณวิเศษเหนือผู้อื่น กล่าวแต่เพียงว่าใครก็ตามที่เข้าถึงวิชาธรรมกายแล้วก็จะทำได้เช่นนี้ เพราะพระธรรมกายมีอยู่แล้วในตัวของคน เมื่อเข้าถึงแล้วก็ไปนรก ไปสวรรค์ ไปนิพพานได้ เป็นปกติ คำบอกกล่าวของคุณยายที่ว่า “นรกมี สวรรค์มี ไปนรกสวรรค์ได้ ไปมาแล้ว” จึงเป็นสิ่งที่ช่วยตอกย้ำความเชื่อมั่นในคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้กับทุกคน จนกระทั่งมีความตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

...บุคคลมหัศจรรย์ของโลก...

ผู้คนบนโลกนี้ ส่วนใหญ่ไม่มีใครทราบแน่ชัดว่า นรก สวรรค์มีอยู่จริงหรือไม่ ถ้ามีบุคคลใดมายืนยันว่า นรกมีจริง สวรรค์มีจริง แล้วสั่งสอนแนะนำจนกระทั่งเห็น สามารถพิสูจน์ด้วยตนเองได้ โลกก็จะตื่นตัวต่อการประพฤติปฏิบัติธรรม และการสร้างกุศลเพราะเชื่อในเรื่องบุญบาป เชื่อเรื่องนรกสวรรค์ เมื่อเกิดความเชื่อที่ถูกต้องแล้วศีลธรรมก็จะหวนกลับคืนมาสู่โลกครั้ง เพราะฉะนั้นการที่คุณยายเป็นผู้ให้คำยืนยันว่า นรกสวรรค์มีจริง จึงเป็นจุดสำคัญที่สามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้

หลวงพ่อกำลังจะใช้คำว่า “คุณยายอาจารย์เป็นบุคคลมหัศจรรย์ของโลก” ผู้ใดก็ตามที่มีโอกาสได้ทำบุญกับคุณยายนั้นถือว่าไม่ธรรมดา เพราะท่านเข้าถึงพระธรรมกายภายในตัวที่ซ่อนอยู่ภายในอย่าง

มากมาย ท่านบวชหลายชั้น แม้ภายนอกท่านจะมี
เรือนกายเป็นผู้หญิง ครองเพศเป็นอุบาสิกาแม่ชี แต่
ภายในของท่านเป็นพระ ท่านจึงได้ชื่อว่าบวชข้างใน
หลายชั้นนับไม่ถ้วน ดังนั้นการทำบุญกับท่านจึง
เท่ากับเป็นการเชื่อมสายบุญกับพระธรรมกายนับ
พระองค์ไม่ถ้วนที่ซ่อนอยู่ภายในตัวท่าน เมื่อทำบุญ
แล้ว พระธรรมกายนับพระองค์ไม่ถ้วนก็จะส่งกระแส
บุญผ่านมายังศูนย์กลางกายของคุณยายแล้วส่งต่อ
มายังศูนย์กลางกายของผู้ที่ทำบุญกับท่าน

บางคนอาจสงสัยว่าทำไมทำบุญกับหลวงปู่
วัดปากน้ำและคุณยายจึงได้บุญมาก แม้จะทำเพียง
เล็กน้อยก็ตาม สาเหตุของการได้ผลบุญต่างจาก
ทั่วๆ ไป ก็เพราะท่านเป็นเนืองนาบุญอันประเสริฐ
มีมโนปณิธานอันสูงส่งและได้บำเพ็ญตนเพื่อบรรลุ

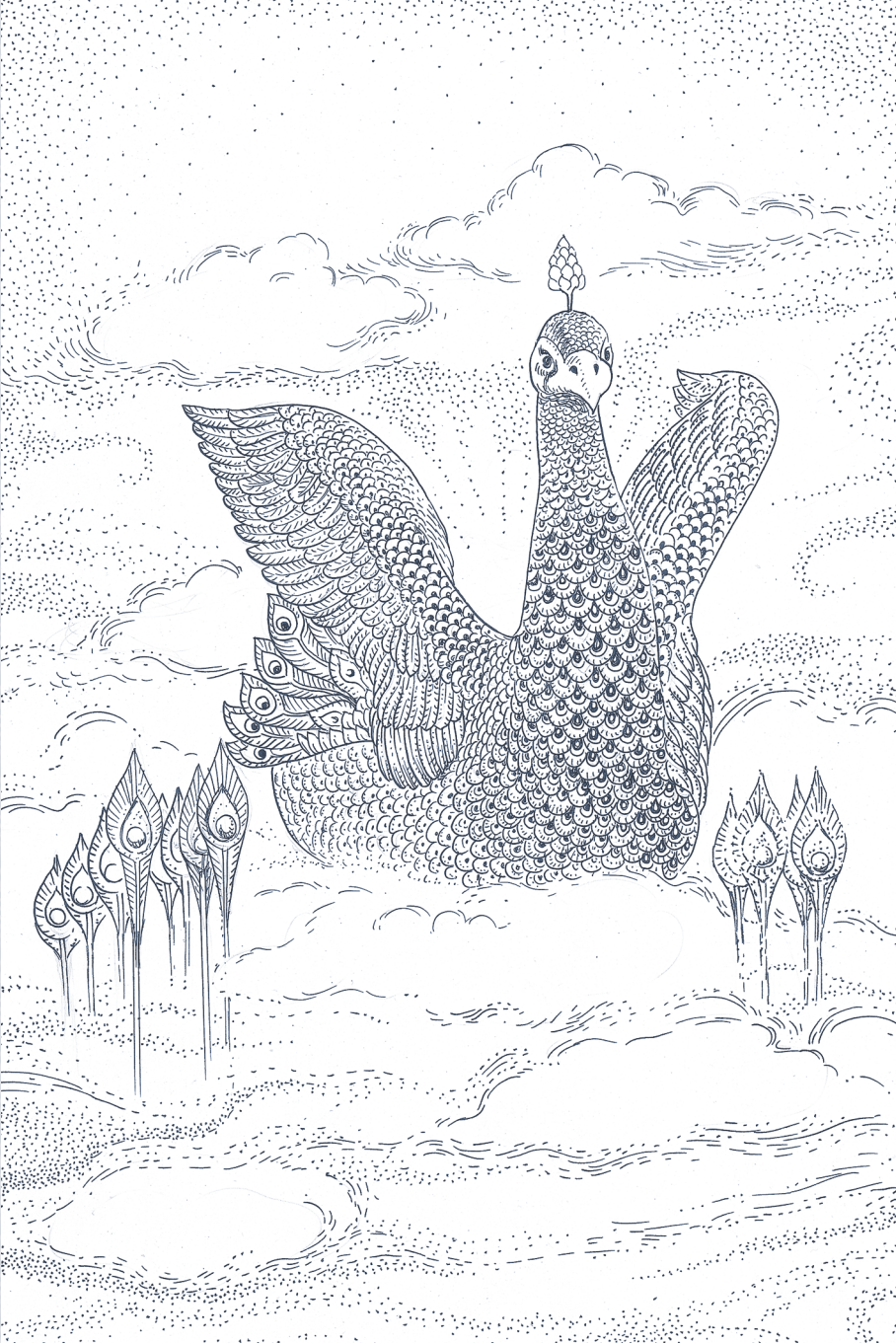
...บุคคลมหัสจรรย์ของโลก...

มโนปณิธานนั้นมาอย่างยาวนานนับภพนับชาติไม่
ถ้วนแล้ว เพื่อที่จะขจัดต้นเหตุของกิเลสอาสวะให้
หมดสิ้น การบูชาหรือทำบุญกับบุคคลมหัสจรรย์
เยี่ยงท่านจึงก่อให้เกิดอานิสงส์ผลบุญที่น่าอัศจรรย์
ด้วย

สมณเทวบุตร

การที่คุณยายละสังขารแล้วก็ไม่ได้หมายความว่าท่านจะได้พักผ่อนชื่นชมทิพยสมบัติอยู่ในเทวโลก ท่านไม่เคยละจากหน้าที่ที่ท่านทำอยู่ เพียงแต่เปลี่ยนสถานที่ทำงานเท่านั้น โดยมีรูปกายใหม่อันเป็นทิพย์หรือกายของสมณเทวบุตรที่ยังคงปฏิบัติธรรมอยู่ตลอดเวลา สมณเทวบุตรคือเทวบุตรที่ดำรงเพศสมณะ แต่มีกายภายในเป็นพระธรรมกาย สถิตอยู่ในวงบุญพิเศษเขตบรมโพธิสัตว์ ของสวรรค์ชั้นที่ 4 หรือสวรรค์ชั้นดุสิต ซึ่งเปรียบได้กับอารามที่

...สมณเทวบุตร...

อยู่ในสวรรค์ มี “มหาสมณเทวบุตร” คือพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำเป็นประธานของวงบุญเป็นเขตพิเศษที่สวงามมาก บุคคลใดก็ตามที่มีมโนปณิธานอย่างท่านและมีกำลังบุญบารมีถึง ก็จะสามารถไปอยู่ที่นั่นได้ ถือเป็นที่พักกลางทางระหว่างการสร้างบารมี เพื่อรอคอยช่วงเวลาอันเหมาะสมเพื่อลงมาเกิดสร้างบารมีต่อไป

แม้ว่าการสร้างบุญบารมีในเทวโลกนั้นจะได้ อานิสงส์ไม่แรงเท่ากับเมื่อครั้งที่มียากายมนุษย์หยาบ เพราะว่ากายทิพย์เป็นเสมือนปูที่ไม่มีกระดอง หมายความว่าไม่แข็งแกร่งเหมือนกายมนุษย์ แต่คุณยายก็ยังคงทำใจหยุดนิ่งให้ละเอียดต่อเนื่องมุ่งเข้าสู่ภายในเรื่อยไปอย่างเต็มที่ได้เต็มกำลัง ข้อได้เปรียบของกายทิพย์ก็คือ ไม่ปวดเมื่อย และไม่มีกิจที่จะต้อง

ทำแบบมนุษย์ สามารถมุ่งทำสมาธิให้ละเอียดลึกซึ่งได้เพียงอย่างเดียว แต่ข้อด้อยคือจะไม่เร็วแรงเหมือนกายมนุษย์ ส่วนกายมนุษย์มีข้อจำกัดที่ต้องกิน ต้องนอน ต้องขับถ่าย ต้องพักผ่อน ต้องเปลี่ยนอิริยาบถ ต้องบริหารชั้นร้ ต้องมีภารกิจ แต่ข้อดีคือเวลาทำสมาธิจนกระทั่งละเอียดลุ่มลึกแล้วจะมีอานุภาพเร็วแรง

หากลูกหลานและศิษยานุศิษย์คนใดระลึกนึกถึงคุณยาย ท่านก็จะแผ่แผ่บารมีธรรมมาเพื่อให้ได้สร้างบารมีกันอย่างผาสุก การนึกถึงท่านนั้นนึกได้ 2 วิธี คือทำความรู้สึกประหนึ่งว่าท่านกำลังเจริญสมาธิภาวนาอยู่ในกลางกายของเรา หรืออีกวิธีคือให้เราอยู่ในกลางกายของท่าน หากทำดังนี้แล้ว ใจของเราก็จะเชื่อมอยู่กับท่าน ซึ่งท่านจะสามารถรับรู้ได้ด้วย

ญาณทัสสนะแล้วคุณบุญคุณธรรมะให้ เพื่อแก้ไขสิ่งไม่ดี
ที่ติดตัวเรามาข้ามภพข้ามชาติ ทำให้สิ่งไม่ดีต่างๆ
เหล่านั้นละลายหายสูญด้วยอำนาจของวิชา
ธรรมกายที่ท่านเชี่ยวชาญ

ด้วยเหตุนี้เอง คุณยายจึงเป็นบุคคลที่เราควร
ติดตามและทำตาม พร้อมกับหมั่นระลึกนึกถึงอยู่
เนื่องนิตย์ หากเราตามติดคุณยายแล้ว เราก็จะไม่พลัด
ไปสู่อบาย เพราะคุณยายอยู่ในเทวโลก ถ้าเราตาม
ท่านบ้าง ไม่ตามบ้าง ก็จะหย่อนมาหน่อย คือจากดุสิต
เป็นยามา หรือดาวดึงส์ หากตามท่านไม่ทันจริงๆ
อาจได้อยู่สวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา เป็นครุฑ มีปาก
แหลมๆ อยู่บนใบหน้า เป็นนาค มีลำตัวยาวคล้ายงู
เป็นยักษ์ มีผมหยิก ผิวคล้ำ หรือเป็นคนธรรพ์ ที่ชอบ
รำเถิดเทิง แต่ก็ยังดีกว่าไปอบายมากนัก หากเราจะ

ตามติดคุณยายให้ได้จริง ๆ ก็ต้องทำทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพราะคุณยายสร้างบารมีเหมือนติดจรวด ถ้าเราทำแบบย่อหย่อน ก็เหมือนปั่นจักรยานไป อาจจะไปไม่ถึงจุดที่ท่านอยู่ แต่ถ้าเราไปถึงได้ เราก็จะได้รับฟังคำสอน และได้ปฏิบัติธรรมร่วมกับท่านอีก

เพราะฉะนั้นแล้ว หลวงพ่ออยากให้ทุกคนนึกถึงคุณยาย นึกถึงคุณความดี และความทุ่มเทในการสร้างบารมีของท่าน เมื่อเรานึกถึงแล้ว เราจะมีแรงบันดาลใจในการทำอย่างท่าน ความเป็นสิริมงคลและบุญกุศลจะเกิดขึ้นแก่กาย วาจา ใจ ของเรา กระแสบุญจะปรับปรุงธาตุธรรมของเราให้สะอาดบริสุทธิ์ยิ่งขึ้นไป เพื่อให้เหมาะสมต่อการไปสู่จุดหมายของสรรพชีวิต นั่นคือที่สุดแห่งธรรม

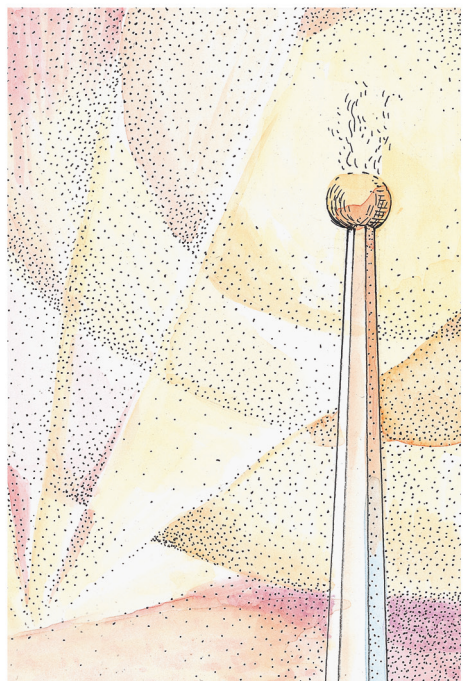
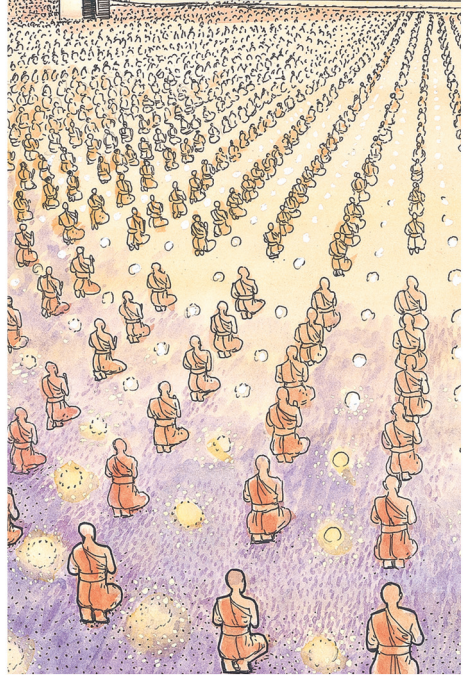
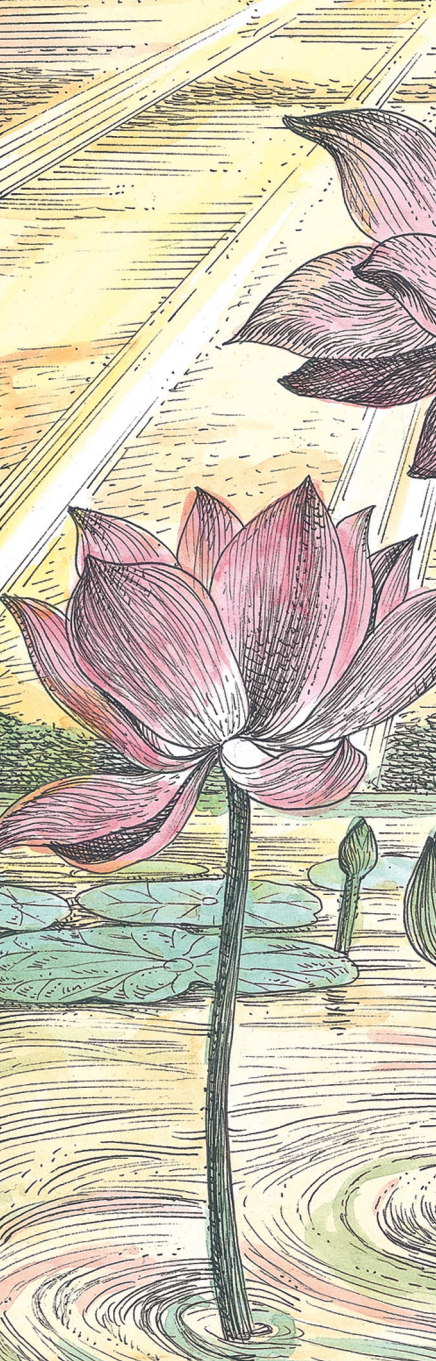

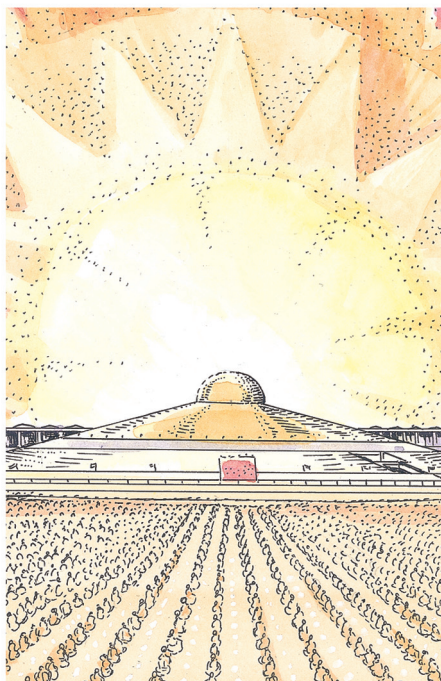
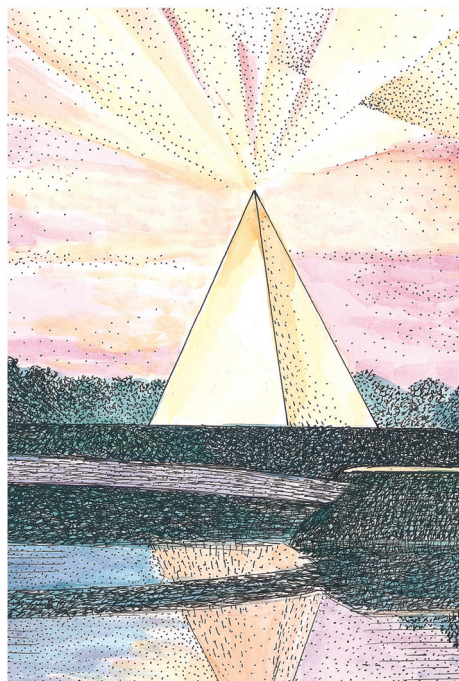
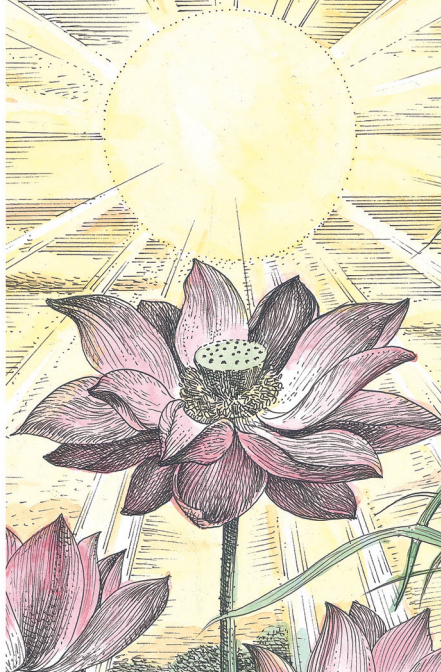
gone In My Heart!

๒๖ ท่องท้าย

วิธีปฏิบัติธรรมเพื่อเข้าถึงพระธรรมกาย ๐ ประวัติและบทสวดสรรเสริญคุณยายฯ ๐ ประวัติตะวันตกธรรม

วิธีปฏิบัติธรรม

เพื่อเข้าถึงพระธรรมกาย

ให้นั่งขัดสมาธิ โดยเอาขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย นิ้วชี้ของมือข้างขวาจรดนิ้วหัวแม่มือ ข้างซ้าย วางไว้บนหน้าตักพอสบายๆ หลับตาเบาๆ ค่อนลูก พอสบายๆ คล้ายกับตอนที่เรากำลังจะหลับ อย่าบีบเปลือกตา อย่ากดลูกนัยน์ตา

ทำใจของเราให้เบิกบาน แ่มชื่น สะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส ไร้กังวลในทุกสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตาม ให้ปล่อยวาง ทำใจให้ว่าง คลายความผูกพันในทุกสิ่ง แล้วก็รวมใจหยุดนิ่งอย่างนุ่มๆ เบาๆ

ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ 7 เหนือระดับสะดือขึ้นมา 2 นิ้วมือ อยู่ภายในกลางท้องของเรา โดยสมมุติว่ามีเส้นด้าย 2 เส้น เส้นหนึ่งซึ่งให้ดึงจากสะดือทะลุไปด้านหลัง อีกเส้นหนึ่งซึ่งจากด้านขวาทะลุไปด้านซ้าย เส้นด้ายทั้งสองตัดกันเป็นกากบาท จุดตัดเล็กเท่ากับปลายเข็ม เหนือจุดตัดนี้ขึ้นมา 2 นิ้วมือ เรียกว่าศูนย์กลางกายฐานที่ 7 ซึ่งเป็นต้นทางไปสู่อายต-
นิพพาน

จากนั้นจึงกำหนดบริกรรมนิมิตเป็นดวงกลมใสเหมือนกับเพชรลูกที่เจียรระโนแล้ว ไม่มีตำหนิใสสะอาดบริสุทธิ์ โตเท่ากับแก้วตาหรือขนาดใดก็ได้ นึกอย่างสบายๆ นิ่งๆ นุ่มๆ เบาๆ พร้อมกับประคองใจให้หยุดนิ่ง ด้วยบริกรรมภาวนาในใจเบาๆ ว่า “สัมมา อะระหัง...สัมมา อะระหัง...สัมมา อะระหัง...” ให้เสียงของคำภาวนาดังออกมาจากกลางท้องของเราอย่างต่อเนื่อง ทุกครั้งที่ภาวนา สัมมา อะระหัง ต้องไม่ลืมนึกถึงดวงกลมใสที่ศูนย์กลางกายด้วย

การนึกภาพของดวงกลมใสและคำภานา
ในใจนี้จะช่วยนำใจของเราที่พุ่งออกไปในเรื่องราว
ต่างๆ นอกตัว ทั้งเรื่องคน สัตว์ สิ่งของ ธุรกิจ การงาน
ครอบครัว บ้านเรือน การศึกษาเล่าเรียน หรือเรื่องที่
นอกเหนือจากนี้ ให้กลับมาสู่ฐานที่ตั้งดั้งเดิมของใจ
ซึ่งเป็นตำแหน่งที่จะทำให้เราได้บรรลุวัตถุประสงค์
ของการมาเป็นมนุษย์ คือการเข้าถึงดวงธรรมและ
กายภายในต่างๆ ซึ่งมีอยู่แล้วภายในตัวเรา

ให้ภานา สัมมา อะระหัง ไปจนกว่าใจจะหยุด
นิ่ง และเกิดความรู้สึกว่าไม่อยากจะภานาต่อไป
อยากจะหยุดใจนิ่งเฉยๆ อยู่กับภาพของดวงกลมใส
ที่เราเห็น เมื่อรู้สึกเช่นนี้ ก็ปล่อยให้เป็นอย่างที่เรา
อยากจะเป็น แล้วใจของเราจะค่อยๆ เคลื่อนเข้าสู่
ภายในอย่างสบายๆ โดยมีภาพนิมิตหรือไม่มีก็ได้
ในที่สุดแล้ว จะมีความสว่างบังเกิดขึ้น หรืออาจเห็น
เป็นจุดเล็กๆ ใสๆ เหมือนดวงดาวในอากาศที่อยู่บน
ท้องฟ้าในยามราตรี

จุดสว่างนี้เป็นที่ประชุมของความรู้และความลับ
ของชีวิต นับตั้งแต่ดวงธรรมในดวงธรรม ภายในกาย
ภพภูมิต่างๆ และธรรมทั้งมวลที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ทรงนำมาสั่งสอน เป็นจุดสว่างเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่
เช่นเดียวกับเมล็ดโพธิ์หรือเมล็ดไทรเม็ดเล็กๆ ซึ่ง
เป็นที่รวมของกิ่ง ก้าน ใบ ดอก และผล ของต้นโพธิ์
หรือต้นไทรใหญ่ๆ ทั้งต้น

เมื่อเราสามารถรักษาความนิ่งของใจเอาไว้กับ
จุดใสสว่างนั้นได้อย่างมั่นคง จนกระทั่งความคิดอื่น
เข้ามาแทรกไม่ได้ ใจก็จะยิ่งบริสุทธิ์ ยิ่งนิ่งใจก็ยิ่ง
บริสุทธิ์ ยิ่งบริสุทธิ์ก็ยิ่งมีความสุข ยิ่งมีความสุข
แสงสว่างก็ยิ่งเกิด แสงสว่างยิ่งเกิด การเห็นแจ้งก็ยิ่ง
เกิด การเห็นแจ้งทำให้เรารู้แจ้ง ความรู้แจ้งทำให้เรา
หายสงสัย การหายสงสัยทำให้เราดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง

ปรับเข็มทิศชีวิตไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่าง
แม่นยำ เพราะฉะนั้นจุดสว่างเล็กๆ ไสๆ นี่จึงเป็น
สิ่งที่เราจะต้องครอบครองให้ได้ เราจะครอบครองได้
ต่อเมื่อใจของเราหยุดนิ่ง แล้วความรู้สึกอันยิ่งใหญ่จะ
เกิดขึ้นภายในตัว เป็นความยิ่งใหญ่ที่ปราศจากทิฐิมานะ
และความลำพองใจ ยิ่งใหญ่ออย่างบริสุทธิ์ เป็นตัวของ
ตัวเอง เป็นอิสระอย่างแท้จริง มีความพึงพอใจ อยู่ได้
ด้วยตัวของตัวเอง เราจะมีดวงปัญญาเกิดขึ้น ทำให้
ทราบว่าความพอดีของชีวิตเป็นเช่นไร เราจะกินแต่พอดี
อยู่แต่พอดี และใช้แต่พอดี เพื่อสงวนเวลาของชีวิต
ที่มีอยู่อย่างจำกัดนี้ มาแสวงหาอริยทรัพย์ภายใน และ
ความรู้ในวิชาธรรมกาย ที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทาง
แห่งการหลุดพ้นที่สมบูรณ์ที่สุด คือที่สุดแห่งธรรม

ประวัติคุณยายฯ

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง เกิดเมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2452 ที่อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ท่านเป็นลูกคนที่ 5 ในจำนวนพี่น้อง 9 คน ของพ่อพลอยและแม่พัน ขนนกยูง ซึ่งประกอบอาชีพ เกษตรกรรม

ท่านตัดสินใจเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เมื่ออายุได้ 26 ปี เพื่อหาช่องทางไปฝึกสมาธิที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ โดยอาศัยทำงานอยู่ที่บ้านของคุณนายเลียบ ซึ่งเป็น อุปัชฌาจากคนสำคัญของวัดปากน้ำก่อน ในระหว่างนี้เอง ท่านได้พบกับคุณยายอาจารย์ทองสุข ลำแดงปัน ครูสอน สมาธิจากวัดปากน้ำ ผู้แนะนำธรรมปฏิบัติ จนกระทั่งท่าน เข้าถึงพระธรรมกาย

เมื่อท่านมีอายุได้ 29 ปี คุณยายอาจารย์ทองสุข ได้พาท่านไปกราบพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย เมื่อท่านได้พบแล้ว หลวงปู่วัดปากน้ำก็ได้เมตตารับท่านไว้ เป็นศิษย์และอนุญาตให้ศึกษาวิชชาธรรมกายชั้นสูง ในทันที

หลังจากที่ได้ย้ายมาอยู่วัดปากน้ำแล้ว ท่านก็ได้บวชเป็นอุบาสิกามาเสียพร้อมๆ กับคุณยายอาจารย์ทองสุข และได้ศึกษาค้นคว้าวิชชาธรรมกาย พร้อมกับปฏิบัติสมาธิภาวนาชั้นสูงอยู่กับพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ จนกระทั่งหลวงปู่มรณภาพ

ต่อมา ในปี พ.ศ. 2506 ท่านได้พบกับพระเดชพระคุณพระราชภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อธัมมชโย) เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย ซึ่งในขณะนั้นเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้มีความสนใจในพระพุทธศาสนาและการเจริญสมาธิภาวนามาก พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้กราบฝากตัวเป็นศิษย์ กับคุณยายอาจารย์ และได้รับการถ่ายทอดวิชชาธรรมกายจากท่าน

ในปี พ.ศ. 2513 ขณะที่คุณยายมีอายุได้ 61 ปี พระเดชพระคุณหลวงพ่อธัมมชโย ซึ่งอยู่ในช่วงพรรษาแรกของการเป็นพระภิกษุ ได้ปรารภกับคุณยายถึงการสร้างสถานที่แห่งใหม่อันเหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติธรรมและเผยแผ่วิชชาธรรมกายสืบต่อไป คุณยายจึงริเริ่มสร้างวัดขึ้นพร้อมกับให้การส่งเสริมพระเดชพระคุณหลวงพ่อและหมู่คณะในทุกๆ ด้านเพื่อให้งานสร้างวัดประสบความสำเร็จ

นับตั้งแต่นั้นมา จึงได้มีการก่อตั้ง “ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม” ณ ตำบลคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี และได้รับการพัฒนาเรื่อยมาจนกระทั่งกลายเป็น “วัดพระธรรมกาย” ซึ่งมีกิจกรรมด้านการศึกษาและประพฤติปฏิบัติธรรมอย่างแพร่หลายทั้งภายในประเทศไทย และต่างประเทศ

หลังจากคุณยายอาจารย์ได้สนับสนุนพระเดชพระคุณหลวงพ่อธัมมชโย ในการสถาปนาวัดพระธรรมกายและวางรากฐานในการพัฒนาวัดอย่างมีระบบระเบียบและมั่นคงแล้ว ท่านได้ละสังขารอย่างสงบในวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2543 ในขณะที่ท่านมีอายุได้ 92 ปี

...ยามใดก็ตาม

ที่เรามีคุณยายอยู่ในหัวใจแล้ว

ยามนั้น ความสว่างไสว

ความสะอาดบริสุทธิ์ ความดีงาม

และความเป็นสิริมงคลทั้งปวง

ก็จะเกิดขึ้นในกาย วาจา และใจ

ของเราอย่างน่าอัศจรรย์...

บทสวดสรรเสริญ

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง

๖
ในอมจิตกราบบูชา

มหาอุบาลีอาจารย์

ก่องแก้วนฤพาน

ยอดทหารพระศพล

สืบทอดธรรมธาตุ

มุ่งประกาศทางมรรคผล

ศิษย์เอก พระมงคล-

เทพมุนี มิแปรผัน

เป็นหนึ่งในมีสอง

นามเกริกก้องคุณยายจันทร์

ชนนิกุลย ทุมชีวัน

ทำวิชาพิชิตชัย

อดทนและเข้มแข็ง

মনะแกร่งพิสุทธิ์ใส

โกฏิเพชรในภพไตร

เพียงเศษห้วงของดวงมัลย์

เป็นยอดกตัญญู

น้อมนบครูทุกวันวาร

เชื่อมวิชาพระนิพพาน

ผู้สร้างสถาน ตะวันธรรม

รวมศิษย์พลิกผืนนา

สถาปนาให้เลิศล้ำ

วัดพระธรรมกายนำ

ธรรมขยายหทัยชน

ธารใดในโลกล้ำ

รวมมหานทีดล

เทียบธารกรุณย์มน

แค่เศษเสี้ยวน้ำใจยาย

ยอดปฐมากร

เอกบรมสมใจหมาย

หาเทียบสองมือยาย

ผู้ป็นกายแห่งธรรมา

ยายเป็นเช่นโพธิ์พฤกษ์

ให้ระลึกและพึงพา

ศิษย์ดั่งสกุณา

ได้อาศัยได้บาร์มี

กลางยายใสพิสุทธิ์

เปรียบประดุจพระเจดีย์

กายธรรมทับทวี

อสงไขยอนกนันต์

ด้วยบุญกุศลล้ำ

วรธรรมคุณยายจันทร

คุ้มศิษย์ทุกคืนวัน

สุขเกษมภิเษมปรีดี

ธรรมใดคุณยายซึ่ง

ขอศิษย์ถึงทุกชีวิ

ตามติดบ่มความดี

ทุกภพชาติพิฆาตมาร

เปี่ยมด้วยธรรมฤทธิ์

บุญศักดิ์สิทธิ์มหาศาล

สืบทอดอุดมการณ์

ปณิธานธำตุธรรมา

แผ่ขยายวิชาเลิศ

ให้บรรเจิดทั่วโลกา

ศิษย์มั่นคำสัญญา

แทนมาลาบูชาคุณ

ประวัติตะวันตกธรรม

พระเดชพระคุณพระราชภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อดมชโย) เกิดที่จังหวัดสิงห์บุรี เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2487 เป็นบุตรของคุณพ่อจรรยงค์ และคุณแม่จรีสุทธิผล ท่านมีความสนใจในพระพุทธศาสนาและการปฏิบัติธรรมตั้งแต่เยาว์วัย ในช่วงระหว่างการศึกษาระดับอุดมศึกษา ท่านได้พบกับคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง หนึ่งในบรรดาศิษย์เอกของพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย นับตั้งแต่นั้นมา ท่านจึงได้ฝากตัวเป็นศิษย์และทุ่มเทให้กับการศึกษาวิชชาธรรมกาย

เมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แล้ว ท่านได้เข้ารับการบรรพชาอุปสมบทในวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2512 ณ พัทธสีมา วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ โดยมีพระเทพวรเวที (ปัจจุบันคือสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า) เจ้าอาวาส วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ) เป็นพระอุปัชฌาย์ โดยท่านได้รับฉายาว่า “ธัมมชโย” ซึ่งแปลว่า “ผู้ชนะโดยธรรม”

ต่อมา ในวันมาฆบูชาที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2513 หลวงพ่อธัมมชโยพร้อมด้วยคุณยายอาจารย์ฯ และหมู่คณะ รวมทั้งผู้มีจิตศรัทธาได้ริเริ่มพัฒนาผืนนาจำนวน 196 ไร่ ซึ่งได้รับการบริจาคจากคุณหญิงประหยัด แพทย์พงศาวิสุทธาธิบดี ให้กลายเป็นสำนักสงฆ์ตามระเบียบการสร้างวัด โดยใช้ชื่อว่า “ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม” ซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็น “วัดพระธรรมกาย” ที่มีชื่อเสียงทั้งทางด้านการศึกษาพระปริยัติธรรมในอันดับต้นของประเทศไทย มีการส่งเสริมการประพฤติปฏิบัติ

ธรรมอย่างแพร่หลาย สำหรับทั้งชาวไทยและ ชาวต่างประเทศ และมีผลงานการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้กว้างไกลไปทั่วโลก

พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัมมชโยได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ฝ่ายวิปัสสนาธุระที่ พระสุธรรมยานเถร ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ต่อจากนั้นได้รับการถวายปริญญาคุณภับัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาการศึกษาพระพุทธศาสนา จากมหาวิทยาลัยเกร็ด ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2537 และในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2539 ได้รับพระราชทานพัดยศเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นราช ฝ่ายวิปัสสนาธุระที่ พระราชภาวนาวิสุทธิ

ปัจจุบัน พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัมมชโยดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย และประธานมูลนิธิธรรมกาย ซึ่งมีสาขาภายในประเทศไทยและต่างประเทศรวมกว่า 60 แห่ง